

World Anti-Doping Agency (WADA) önskar erkänna och tacka det **Svenska justitiedepartementet** och det **Svenska Riksidrottsförbundet** för deras värdefulla bidrag till utformandet av den svenska versionen av World Anti-Doping Code. Det gör det möjligt att dela World Anti-Doping Code globalt mellan länder så att WADA, offentliga myndigheter och idrottsrörelsen kan arbeta tillsammans mot målet att utrota doping inom idrotten.

INOFFICIELL ÖVERSÄTTNING

DE OFFICIELLA TEXTERNA I WORLD ANTI-DOPING CODE ÄR DE ENGELSKA OCH FRANSKA VERSIONERNA SOM UPPRÄTTHÅLLES AV WORLD ANTI-DOPING AGENCY OCH SOM FINNS PUBLICERADE PÅ DESS WEBBPLATS. VID EVENTUELL TOLKNINGSKONFLIKT SKALL DEN ENGELSKA VERSIONEN GÄLLA.

VÄRLDSANTI DOPINGKODEN

Version 3.0

20 februari 2003

Världsantidopingkoden

Version 3.0

20 februari 2003

Innehållsförteckning

INLEDNING	9
SYFTE, OMFATTNING OCH UPPLÄGGNING AV VÄRLDSANTIDOPINGPROGRAMMET OCH VÄRLDSANTIDOPINGKODEN	9
VÄRLDSANTIDOPINGPROGRAMMET	9
KODEN	9
INTERNATIONELLA STANDARDER	10
MODELLER FÖR BÄSTA PRAXIS	10
KODENS GRUNDER	11
DEL I DOPINGKONTROLL	12
INLEDNING	12
ARTIKEL 1 DEFINITION AV DOPING	14
ARTIKEL 2 DOPINGFÖRSEELSER	14
2.1 FÖREKOMSTEN AV EN FÖRBJUDEN SUBSTANS ELLER DESS METABOLITER ELLER MARKÖRER I EN IDROTTSUTÖVARES PROV.	15

2.2 ANVÄNDNING ELLER FÖRSÖK TILL ANVÄNDNING AV EN FÖRBJUDEN SUBSTANS ELLER METOD.	17
2.3 VÄGRAN ELLER UNDERLÅTENHET ATT UNDERKASTA SIG DOPINGKONTROLL	18
2.4 BROTT MOT GÄLLANDE BESTÄMMELSER OM EN IDROTTSUTÖVARES TILLGÄNGLIGHET	18
2.5 MANIPULATION ELLER FÖRSÖK TILL MANIPULATION VID DOPINGKONTROLL.	18
2.6 INNEHAV AV FÖRBJUDNA SUBSTANSER OCH METODER.	19
2.7 OLOVLIG HANDEL MED FÖRBJUDNA SUBSTANSER OCH METODER.	19
2.8 TILLHANDAHÅLLANDE AV ELLER FÖRSÖK TILL TILLHANDAHÅLLANDE	19
ARTIKEL 3 BEVISNING OM DOPING	19
3.1 BEVISBÖRDA OCH BEVISKRAV	19
3.2 STYRKANDE AV OMSTÄNDIGHETER OCH PRESUMTIONER	20
ARTIKEL 4 FÖRBUDSLISTAN	21
4.1 PUBLICERING OCH REVISION AV FÖRBUDSLISTAN	21
4.2 FÖRBJUDNA SUBSTANSER OCH METODER I FÖRBUDSLISTAN	22
4.3 KRITERIER FÖR ATT INFÖRA SUBSTANSER OCH METODER I FÖRBUDSLISTAN	23

4.4 TERAPEUTISKT BRUK	24
4.5 ÖVERVAKNINGSPROGRAM	26
ARTIKEL 5 KONTROLL	26
5.1 PLANERING AV KONTROLL	26
5.2 KONTROLLSTANDARDER	27
ARTIKEL 6 PROVANALYS	28
6.1 ANVÄNDNING AV AUKTORISERADE LABORATORIER	28
6.2 SUBSTANSER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UPPTÄCKT	28
6.3 FORSKNING MED PROV	28
6.4 STANDARD FÖR PROVANALYS OCH RAPPORTERING	29
ARTIKEL 7 RESULTATHANTERING	29
7.1 INLEDANDE PRÖVNING AV POSITIVA ANALYSRESULTAT	29
7.2 MEDDELANDE EFTER DEN INLEDANDE PRÖVNINGEN	29
7.3 YTTERLIGARE PRÖVNING AV POSITIVA ANALYSRESULTAT NÄR SÅ FORDRAS ENLIGT FÖRBUDSLISTAN	30
7.4 PRÖVNING AV ANDRA DOPINGFÖRSEELSER	31
7.5 PRINCIPER FÖR TILLFÄLLIG AVSTÄNGNING	31
ARTIKEL 8 RÄTT TILL ETT RÄTTVIST FÖRFARANDE	32

ARTIKEL 9 AUTOMATISK OGILTIGHET AV INDIVIDUELLA RESULTAT	34
ARTIKEL 10 PÅFÖLJDER FÖR ENSKILDA PERSONER	34
10.1 OGILTIGFÖRKLARING AV RESULTAT VID EVENEMANG PÅ GRUND AV EN DOPINGFÖRSEELSE	34
10.2 AVSTÄNGNING PÅ GRUND AV FÖRBJUDNA SUBSTANSER ELLER METODER	35
10.3 SUBSTANSER UPPTAGNA I FÖRBUDSLISTAN	36
10.4 AVSTÄNGNING FÖR ANDRA DOPINGFÖRSELSER	37
10.5 UNDANRÖJDA ELLER FÖRKORTADE AVSTÄNGNINGSTIDER PÅ GRUND AV EXCEPTIONELLA OMSTÄNDIGHETER	38
10.6 REGLER OM UPPREPADE DOPINGFÖRSELSER	41
10.7 OGILTIGFÖRKLARING AV TÄVLINGSRESULTAT EFTER PROVTAGNING	43
10.8 AVSTÄNGNINGSTIDENS BÖRJAN	43
10.9 STÄLLNING UNDER AVSTÄNGNINGEN	44
10.10 KONTROLL FÖRE ÅTERINTRÄDE	45
ARTIKEL 11 PÅFÖLJDER FÖR IDROTTSLAG	45
ARTIKEL 12 PÅFÖLJDER FÖR IDROTTSSAMMANSLUTNINGAR	46
ARTIKEL 13 ÖVERKLAGANDE	46

13.1 BESLUT SOM KAN ÖVERKLAGAS	46
13.2 ÖVERKLAGANDE AV BESLUT OM DOPINGFÖRSEELSER, PÅFÖLJDER OCH TILLFÄLLIG AVSTÄNGNING	46
13.3 ÖVERKLAGANDE AV BESLUT SOM BEVILJAR ELLER AVSLÅR FRAMSTÄLLNINGAR OM UNDANTAG FÖR TERAPEUTISKT BRUK	49
13.4 ÖVERKLAGANDE AV BESLUT OM PÅFÖLJDER ENLIGT DEL III	49
13.5 ÖVERKLAGANDE AV BESLUT OM TILLFÄLLIGT ELLER DEFINITIVT UPPHÄVANDE AV AUKTORISERING AV LABORATORIER	49
ARTIKEL 14 SEKRETESS OCH RAPPORTERING	50
14.1 INFORMATION OM POSITIVA ANALYSRESULTAT OCH ANDRA MISSTÄNKTA DOPINGFÖRSEELSER	50
14.2 OFFENTLIGT RÖJANDE	51
14.3 UPPGIFTER OM VAR IDROTTSUTÖVARE ÄR TILLGÄNGLIGA	51
14.4 STATISTISK RAPPORTERING	51
14.5 INFORMATIONSCENTRUM FÖR INFORMATION OM DOPINGKONTROLL	52
ARTIKEL 15 ANSVARFÖRDELNING VID DOPINGKONTROLL	52
15.1 KONTROLL VID EVENEMANG	52
15.2 KONTROLL UTANFÖR TÄVLING	53

15.3 RESULTATHANTERING, FÖRHÖR OCH PÅFÖLJDER	54
15.4 ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE	55
ARTIKEL 16 DOPINGKONTROLL AV DJUR SOM DELTAR I TÄVLINGAR	55
ARTIKEL 17 PRESKRIPTION	56
DEL II UTBILDNING OCH FORSKNING	56
ARTIKEL 18 UTBILDNING	56
18.1 GRUNDPRINCIP OCH PRIMÄRT MÅL	56
18.2 PROGRAM OCH VERKSAMHET	56
18.3 SAMORDNING OCH SAMARBETE	57
ARTIKEL 19 FORSKNING	57
19.1 SYFTE MED FORSKNING OM DOPINGBEKÄMPNING	57
19.2 OLIKA TYPER AV FORSKNING	57
19.3 SAMORDNING	57
19.4 FORSKNINGSPRAXIS	58
19.5 FORSKNING MED ANVÄNDNING AV FÖRBJUDNA SUBSTANSER OCH METODER	58
19.6 MISSBRUK AV FORSKNINGSRÖN	58
DEL III ROLLER OCH ANSVAR	58

ARTIKEL 20 SIGNATÄRERNAS YTTERLIGARE ROLLER OCH ANSVAR	58
20.1 INTERNATIONELLA OLYMPISKA KOMMITTÉNS ROLLER OCH ANSVAR	58
20.2 INTERNATIONELLA PARALYMPISKA KOMMITTÉNS ROLLER OCH ANSVAR	59
20.3 DE INTERNATIONELLA FÖRBUNDENS ROLLER OCH ANSVAR	59
20.4 DE NATIONELLA OLYMPISKA OCH PARALYMPISKA KOMMITTÉERNAS ROLLER OCH ANSVAR	60
20.5 DE NATIONELLA ANTIDOPINGORGANISATIONERNAS ROLLER OCH ANSVAR	61
20.6 ROLLER OCH ANSVAR FÖR ARRANGÖRER AV STÖRRE EVENEMANG	62
20.7 WADAS ROLLER OCH ANSVAR	62
ARTIKEL 21 DELTAGARNAS ROLLER OCH ANSVAR	63
21.1 IDROTTSUTÖVARNAS ROLLER OCH ANSVAR	63
21.2 IDROTTSUTÖVARES STÖDPERSONALS ROLLER OCH ANSVAR	63
ARTIKEL 22 REGERINGARNAS MEDVERKAN	64
DEL IV ANTAGANDE, EFTERLEVNAD, ÄNDRINGAR OCH TOLKNING	65

ARTIKEL 23 ANTAGANDE, EFTERLEVNAD OCH ÄNDRINGAR	65
23.1 ANTAGANDE AV KODEN	65
23.2 TILLÄMPNING AV KODEN	66
23.3 TIDSFRISTER FÖR ANTAGANDE OCH TILLÄMPNING	66
23.4 ÖVERVAKNING AV KODENS EFTERLEVNAD	66
23.5 PÅFÖLJDER AV BRISTANDE EFTERLEVNAD AV KODEN	67
23.6 ÄNDRING AV KODEN	67
23.7 UPPSÄGNING AV KODEN	68
ARTIKEL 24 TOLKNING AV KODEN	68

Inledning

Syfte, omfattning och uppläggning av världsantidopingprogrammet och världsantidopingkoden

Syftena med världsantidopingprogrammet och världsantidopingkoden är följande:

- Att skydda idrottsutövarnas grundläggande rätt att delta i dopingfri idrott och på så sätt främja god hälsa, rättvisa och jämlikhet för idrottsutövare i hela världen.
- Att säkerställa harmoniserade, samordnade och effektiva program i kampen mot doping, både internationellt och nationellt, med avseende på upptäckt, avskräckning och förhindrande av doping.

Världsantidopingprogrammet

Världsantidopingprogrammet omfattar alla de beståndsdelar som behövs för att trygga en optimal harmonisering och bästa praxis i internationella och nationella program för dopingbekämpning. Huvuddelarna är följande:

Nivå 1: koden.

Nivå 2: internationella standarder.

Nivå 3: modeller för bästa praxis.

Koden

Koden är det grundläggande och allmänna dokument på vilket världsantidopingprogrammet för idrott grundas. Syftet med koden är att främja ansträngningar för att bekämpa doping genom världsomfattande harmonisering av de viktigaste elementen i kampen mot doping. Koden avses vara tillräckligt detaljerad för att medge fullständig harmonisering där enhetlighet är nödvändig,

samtidigt som den skall vara tillräckligt allmän på andra områden för att tillåta flexibilitet i fråga om hur överenskomna principer i kampen mot doping skall tillämpas.

Internationella standarder

Internationella standarder för olika tekniska och operativa områden inom programmet skall utformas i samråd med signatärerna och regeringarna och godkännas av Wada. Syftet med de internationella standarderna är att åstadkomma harmonisering mellan antidopingorganisationer som ansvarar för särskilda tekniska och operativa delar av programmet. Anslutning till de internationella standarderna är obligatorisk för att följa koden. De internationella standarderna får periodiskt ses över av Wadas exekutivkommitté efter skäligt samråd mellan signatärerna och regeringarna. Om inte annat anges i koden, skall de internationella standarderna och alla ändringar i dem träda i kraft den dag som anges i dem.

[Kommentar. De internationella standarderna skall omfatta merparten av de tekniska uppgifter som behövs för att tillämpa koden, exempelvis detaljerade regler för insamling av dopingprover, laboratorieanalys och auktorisering av laboratorier, något som för närvarande finns i Olympiska rörelsens antidopingkod (OMADC). De internationella standarderna, som uttryckligen har inkorporerats i koden genom hänvisning, skall i samråd med signatärerna och regeringarna utformas av experter och införas i särskilda tekniska dokument. Det är viktigt att de tekniska experterna när så är nödvändigt skall kunna införa ändringar i de internationella standarderna utan att någon ändring av koden eller av enskilda parter regler och bestämmelser skall behövas.

Alla tillämpliga internationella standarder skall vara utformade senast den 1 januari 2004.]

Modeller för bästa praxis

Modeller för bästa praxis som grundas på koden skall utformas för att ge bästa möjliga lösningar på skilda områden i kampen mot doping. Modellerna skall rekommenderas av Wada och tillställas signatärerna på begäran, men inte vara tvingande. Utöver att erbjuda modeller för dokumentation om dopingbekämpning, skall Wada även erbjuda signatärerna hjälp i fråga om utbildning.

[Kommentar. Wada skall utarbeta förslag till regler och reglementen för kampen mot doping, som är anpassade till behoven hos varje grupp av signatärer (exempelvis internationella förbund för enskilda idrottsgrenar, internationella förbund för lagidrott, nationella antidopingorganisationer m.m.). Dessa modellregler och reglementen skall stämma överens med och grundas på koden, vara exempel på högsta möjliga tekniska nivå för bästa praxis och innehålla alla detaljer, däribland hänvisning till internationella standarder, som behövs för att genomföra ett effektivt program för dopingbekämpning.

Modellreglerna och reglementena skall erbjuda alternativ för berörda organisationer att välja mellan. En del organisationer kan välja att ordagrant anta modellreglerna och reglementena och andra modeller för bästa praxis, andra organisationer kan välja att anta modellerna i modifierad form och åter andra kan välja att utforma egna regler och reglementen i enlighet med de allmänna principer och särskilda krav som anges i koden.

Andra modelldokument för särskilda delar av dopingbekämpningen kan utformas på grundval av organisationernas allmänt erkända behov och förväntningar. Det kan innefatta modeller för nationella program för dopingbekämpning, resultathantering, testning (utöver de särskilda krav som anges i internationella standarder för testning), utbildningsprogram, m.m. Alla modeller för bästa praxis skall granskas och godkännas av Wada innan de inkluderas i världsantidopingprogrammet.]

Kodens grunder

Syftet med programmet för dopingbekämpning är att slå vakt om det inneboende värdet med idrott. Idrottens innersta väsen kallas ofta "sportsmannaanda". Den är kvintessensen i det olympiska sinnelaget, fair play. Sportsmannaandan förhöjer människans tanke, kropp och sinne och kännetecknas av följande värden:

- etik, rent spel och heder,
- hälsa,
- ypperlighet i genomförandet,
- karaktär och fostran,
- nöje och glädje,
- laganda,
- hängivenhet och engagemang,
- respekt för regler och lagar,
- självaktning och aktning för andra deltagare,
- mod,
- gemenskap och solidaritet.

Doping strider mot själva grunden för sportsmannaandan.

Del I Dopingkontroll

Inledning

I kodens del I anges särskilda regler och principer för kampen mot doping som skall följas av de enheter som ansvarar för att anta, genomföra och upprätthålla respekten för regler för kampen mot doping under deras ansvar, exempelvis Internationella olympiska kommittén, Internationella paralympiska kommittén, internationella idrottsförbund, internationella arrangörer av större evenemang samt nationella antidopingorganisationer. Alla dessa betecknas enhetligt *antidopingorganisationer*.

Del I i koden ersätter inte och undanröjer inte heller behovet av heltäckande regler för dopingbekämpning som antagits av enskilda antidopingorganisationer. Vissa

bestämmelser i del I måste i huvudsak inkorporeras ordagrant av varje antidopingorganisation i dess egna dopingregler, under det att andra bestämmelser i denna del är tvingande riktlinjer som medger flexibilitet i utformningen av regler av den berörda antidopingorganisationen eller uppställer bestämmelser som måste följas av varje antidopingorganisation, men inte behöver upprepas i dess egna dopingregler. Följande artiklar, som är tillämpliga för antidopingorganisationernas kamp mot doping måste inkorporeras i varje antidopingorganisationens regler utan större ändringar: 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 (utom 13.2.2), 17 samt definitionerna. (Dock får avvikelser förekomma som är nödvändiga, exempelvis avseende organisationens namn, idrottens beteckning, nummer i avdelningar m.m.)

[Kommentar. Det är exempelvis nödvändigt för harmoniseringen att alla signatärerna grundar sina beslut på samma lista över dopingförseelser, samma bestämmelser om bevisbörda samt ålägger samma påföljder för samma dopingförseelser. Dessa grundregler måste vara desamma oberoende av om ett förhör hålls av ett internationellt förbund, på det nationella planet eller inför CAS (internationella skiljedomstolen för idrott). Å andra sidan är det inte nödvändigt för en effektiv harmonisering att alla signatärer är tvungna att hantera resultat på ett och samma sätt eller använda ett och samma förhörsförfarande. För närvarande förekommer det många olika men ändå lika effektiva förfaranden för resultathantering och förhör i internationella förbund och nationella organisationer. Koden kräver inte absolut överensstämmelse i fråga om resultathantering och förhör, men den kräver att signatärernas olika system uppfyller kodens principer.

Vad gäller artikel 13 ingår inte punkt 13.2.2 i de bestämmelser som måste antas i stort sett ordagrant, eftersom denna punkt uppställer tvingande riktlinjer som tillåter en viss flexibilitet i antidopingorganisationens utformning av regler.]

Dopingreglerna - liksom tävlingsreglerna - är idrottsregler som styr de förhållanden under vilka idrott utövas. Idrottsutövarna antar dessa regler som ett villkor för att få delta. Dopingreglerna är inte avsedda att vara beroende av eller

inskränkas av sådana krav och rättsliga normer som tillämpas i brottmål eller i arbetsrättsliga mål. De riktlinjer och minimistandarder som anges i koden utgör konsensus av en vid krets av personer och organisationer som är intresserade av rent spel och bör följas av alla domstolar och rättskipande organ.

Deltagarna är skyldiga att följa de regler för dopingbekämpning som antas av vederbörande antidopingorganisation i enlighet med koden. Varje signatär skall uppställa regler och förfaranden som säkerställer att alla deltagare som har att åtlyda signatären och dess medlemsorganisationer är informerade om och samtycker till att vara bundna av antidopingorganisationens gällande dopingregler.

[Kommentar. När en idrottsutövare utövar en idrott innebär det att han eller hon åtar sig att följa de regler som gäller för denna idrott. På motsvarande sätt bör idrottsutövare och deras stödpersonal vara bundna av de dopingregler som grundas på artikel 2 i denna kod genom sitt medlemskap, sin auktorisering eller sitt deltagande i idrottsorganisationer eller evenemang för vilka koden gäller. Varje signatär skall dock vidta de åtgärder som fordras för att tillgodose att alla idrottsutövare och deras stödpersonal som har att rätta sig efter signatären är bundna av antidopingorganisationens dopingregler.]

Artikel 1 Definition av doping

Doping definieras som en eller flera av de dopingförseelser som anges i artikel 2.1 - 2.8.

Artikel 2 Dopingförseelser

[Kommentar. Syftet med artikel 2 är att ange de omständigheter och beteenden som utgör dopingförseelser. Förhör i dopingärenden skall genomföras efter ett påstående att en eller flera av dessa regler har kränkts. De flesta omständigheter och beteenden i listan över dopingförseelser återfinns i någon form i OMADC-koden eller andra förekommande regelverk om doping.]

Följande utgör dopingförseelser:

2.1 Förekomsten av en förbjuden substans eller dess metaboliter eller markörer i en idrottsutövares prov.

2.1.1 En idrottsutövare är personligen ansvarig för att tillse att förbjudna substanser inte kommer in i hans eller hennes kropp. En idrottsutövare är ansvarig för sådana förbjudna substanser (eller dessas metaboliter eller markörer) som påträffas i hans eller hennes prov. Det är därför inte nödvändigt att uppsåt, försumlighet, vårdslöshet eller medveten användning av idrottsutövaren kan styrkas för att fastställa en dopingförseelse i den mening som avses i artikel 2.1.

[Kommentar. Med avseende på en dopingförseelse som involverar förekomsten av en förbjuden substans (eller deras metaboliter eller markörer) innehåller koden regeln om strikt ansvar som också finns i OMADC-koden och i det stora flertalet förekommande dopingregler. Enligt principen om strikt ansvar föreligger det dopingförseelse när en förbjuden substans påträffas i en idrottsutövares dopingprov. Det föreligger dopingförseelse oavsett om idrottsutövaren med eller utan uppsåt använder en förbjuden substans eller handlar vårdslöst eller på annat sätt har gjort sig skyldig till försumlighet. Om det positiva dopingprovet härrör från ett prov i samband med tävling, blir resultaten i den tävlingen automatiskt ogiltiga (artikel 9). Idrottsutövaren har emellertid då möjlighet att slippa ifrån eller få reducerade påföljder om han eller hon kan visa att han eller hon inte var försumlig eller grovt försumlig (artikel 10.5).

Regeln om strikt ansvar för en påträffad förbjuden substans i en idrottsutövares dopingprov, med möjlighet att påföljderna kan förändras på grund av angivna kriterier, innebär en skälig avvägning mellan en effektiv tillämpning av regler mot doping till förmån för alla "rena" idrottsutövare och rättvisa i de ovanliga fall då en förbjuden substans har kommit in i en idrottsutövares system utan hans eller hennes vårdslöshet eller försumlighet. Det är viktigt att understryka att, alltmedan

avgörandet av frågan om huruvida dopingregeln har kränkts grundas på strikt ansvar, fastställandet av en bestämd tid för diskvalifikation inte sker automatiskt.

Motiveringen för regeln om strikt ansvar angavs på följande sätt av skiljedomstolen för idrott (CAS) i fallet Quigley mot UIT:

"Det är sant att regeln om strikt ansvar kan vara orättvis i det enskilda fallet, såsom i fallet Q, där idrottsutövaren kan ha intagit medicin som resultat av felaktig etikettering eller rådgivning för vilken han eller hon inte är ansvarig, särskilt vid en plötsligt påkommen sjukdom i främmande land. Men det kan också anses vara 'orättvist' att en idrottsutövare blir matförgiftad dagen före en viktig tävling. Men i ingendera fallet kommer tävlingsreglerna att ändras för att upphäva denna orättvisa. Lika lite som att tävlingen blir uppskjuten för att vänta på att en idrottsutövare återhämtar sig, kommer förbudet mot förbjudna substanser att hävas på grund av att en substans har intagits oavsiktligt. Tävlingsens oberäknelighet, liksom livet i allmänhet, kan skapa många typer av orättvisa, vare sig det sker oavsiktligt eller är följden av oansvariga personer försumlighet som ingen lag kan avhjälpa.

Vidare förefaller det vara ett lovvärt mål att inte gottgöra en oavsiktlig orättvisa mot en enskild person genom att skapa en avsiktlig orättvisa gentemot alla de övriga deltagarna. Det är vad som skulle hända om förbjudna prestationshöjande substanser skulle vara tillåtna om de intas av misstag. Det är vidare troligt att även avsiktligt missbruk i många fall skulle undgå påföljd på grund av avsaknad av bevis om uppsåt. Det är vidare säkert att kravet om uppsåt skulle uppmuntra dyra rättstvister, som mycket väl skulle kunna förlama idrottsförbund, särskilt sådana med obetydliga ekonomiska medel, i deras kamp mot doping."]

2.1.2 Med undantag för de substanser för vilka den kvantitativa rapporteringströskeln särskilt anges i förbudslistan, skall förekomsten av en aldrig så liten mängd av en förbjuden substans eller dess metaboliter eller markörer i en idrottsutövares dopingprov betraktas som dopingförseelse.

2.1.3 Som undantag från den allmänna regeln i artikel 2.1 kan i förbudslistan införas särskilda kriterier för bedömning av förbjudna substanser som även kan framställas endogent.

[Kommentar. Det kan i förbudslistan t.ex. stadgas att en T/E-kvot som är högre än 6:1 skall betraktas som doping, såvida inte en analys av tidigare eller senare testresultat av antidopingorganisationen påvisar en av naturliga skäl förhöjd kvot eller att idrottsutövaren på annat sätt visar att den förhöjda kvoten har uppstått av fysiologiska eller patologiska skäl.]

2.2 Användning eller försök till användning av en förbjuden substans eller metod.

2.2.1 Det saknar betydelse om ett försök till användning av en förbjuden substans eller metod har lyckats eller misslyckats. För att en dopingförseelse skall anses föreligga, räcker det med att den förbjudna substansen eller metoden har använts eller att försök har gjorts att använda den.

[Kommentar. Förbudet mot *användning* har utsträckts från texten i OMADC till att även omfatta förbjudna substanser och metoder. Med detta tillägg är det därför inte nödvändigt att uttryckligen ange *erkännande av användning* som en särskild dopingförseelse. *Användning* kan exempelvis styrkas genom erkännande, genom vittnesmål av tredje man eller med annan bevisning.

Att visa att försök till *uppsåtlig användning* av en förbjuden substans har begåtts kräver bevis om uppsåt från idrottsutövarens sida. Den omständigheten att uppsåt kan krävas för att bevisa just denna dopingförseelse omintetgör inte principen om strikt ansvar för brott i artikel 2.1 och användning av en förbjuden substans eller metod.

En idrottsutövares användning utanför tävling av en förbjuden substans som inte är förbjuden utanför tävling skall inte anses vara en dopingförseelse.]

2.3 Vägran eller underlåtenhet att underkasta sig dopingkontroll

utan giltiga skäl efter kallelse som gjorts enligt tillämpliga regler för dopingkontroll eller att på annat sätt undvika provtagning.

[Kommentar. Underlåtenhet eller vägran att underkasta sig provtagning efter kallelse är förbjudet i nästan alla förekommande regelverk om dopingbekämpning. Denna artikel utsträcker tillämpningen av regeln till att inkludera "*på annat sätt undvika provtagning*" som förbjudet beteende. Därför skulle det exempelvis vara en dopingförseelse om det visas att en idrottsutövare gömmer sig för en dopingkontrollant som försöker genomföra ett prov. En överträdelse av *vägran eller underlåtenhet att underkasta sig dopingkontroll* får grundas antingen på uppsåtligt eller vårdslöst beteende från idrottsutövarens sida, medan *undvikande* av provtagning innefattar en uppsåtlig handling av idrottsutövaren.]

2.4 Brott mot gällande bestämmelser om en idrottsutövares tillgänglighet

för kontroll utanför tävling innefattande underlåtenhet att lämna begärda upplysningar om vistelseort och icke-utförd provtagning som anges vara grundad på skäliga regler.

[Kommentar. Kontroll utan förvarning utanför tävling utgör kärnan för effektiv dopingkontroll. Utan riktiga uppgifter om var en idrottsutövare vistas, är sådan kontroll inte verkningsfull och ibland omöjlig att genomföra. Denna artikel (som vanligen inte återfinns i de flesta regelverk om doping) kräver att idrottsutövare som kan komma i fråga för kontroll utanför tävling är skyldiga att lämna och aktualisera uppgifter om var de befinner sig för att kunna lokaliseras för kontroll utan förvarning utanför tävling. Vad som är *gällande bestämmelser* avgörs av idrottsutövarens internationella förbund och nationella antidopingorganisation, så att det skall kunna medges en viss flexibilitet, grundad på de olika förhållandena i olika idrotter och länder. Brott mot denna artikel får grundas antingen på uppsåtligt eller på försumligt handlande av idrottsutövaren.]

2.5 Manipulation eller försök till manipulation vid dopingkontroll.

[Kommentar. Denna artikel förbjuder beteenden som stör dopingkontrollförfarandet men som inte skulle ingå i den gängse definitionen av förbjudna metoder, exempelvis ändring av serienumret på ett formulär för dopingkontroll under pågående prov eller förstöring av B-provrör när analys av B-provet utförs.]

2.6 Innehav av förbjudna substanser och metoder.

2.6.1 En idrottsutövare får inte vid någon tidpunkt eller på någon plats som helst inneha en substans eller en metod som är förbjuden utanför tävling, såvida han eller hon inte kan visa att innehavet beror på ett undantag för terapeutiskt bruk som beviljats i enlighet med artikel 4.4 eller av andra godtagbara skäl.

2.6.2 En idrottsutövares stödpersonal får inte inneha en substans eller en metod som är förbjuden utanför tävling i förbindelse med en idrottsutövare, en tävling eller träning, såvida inte stödpersonalen kan visa att innehavet beror på ett undantag för terapeutiskt bruk som beviljats en idrottsutövare i enlighet med artikel 4.4 eller av andra godtagbara skäl.

2.7 Olovlig handel med förbjudna substanser och metoder.

2.8 Tillhandahållande av eller försök till tillhandahållande

av en förbjuden substans eller metod till en idrottsutövare eller medverkan till, uppmuntran, bidrag till, döljande av eller annan medverkan till dopingförseelse eller försök till dopingförseelse.

Artikel 3 Bevisning om doping

3.1 Bevisbörda och beviskrav

Det åligger antidopingorganisationen att styrka att en dopingförseelse har begåtts. Beviskravet skall bestämmas till huruvida antidopingorganisationen på ett

övertygande sätt för den instans som har genomfört förhöret har visat att en dopingförseelse har begåtts, varvid den gjorda anklagelsens allvar skall beaktas. Detta beviskrav är i varje fall högre än endast sannolikhet men lägre än bevis bortom varje skäligt tvivel. När koden lägger bevisbördan på idrottsutövaren eller på en annan person som påstås ha gjort sig skyldig till en dopingförseelse att motbevisa en presumtion eller att styrka vissa angivna omständigheter, skall beviskravet baseras på sannolikhet.

[Kommentar. Dessa beviskrav som antidopingorganisationen skall uppfylla är jämförliga med de krav som i de flesta länder gäller för mål om ifrågasatt tjänstefel. De har också i stor utsträckning tillämpats av domstolar i dopingärenden. Se exempelvis CAS-beslutet i ärendet N, J, Y och W mot FINA (CAS 98/208, den 22 december 1998).]

3.2 Styrkande av omständigheter och presumtioner

Omständigheter kring dopingförseelser får styrkas med alla tillförlitliga medel, däribland erkännanden. Följande bevisregler skall gälla i dopingfall:

3.2.1 Laboratorier som är auktoriserade av Wada presumeras ha utfört provanalyser och övervakat säkerhet i enlighet med den internationella standarden för laboratorieanalyser. Idrottsutövaren får vederlägga denna presumtion genom att styrka att det har förekommit en avvikelse från den internationella standarden.

Om idrottsutövaren kan vederlägga den föregående presumtionen genom att visa att en avvikelse har förekommit från den internationella standarden, skall antidopingorganisationen ha bördan att styrka att avvikelsen inte har förorsakat det positiva analysresultatet.

[Kommentar. Idrottsutövaren har bördan att genom övertygande bevisning styrka att det har förekommit en avvikelse från den internationella standarden. Om idrottsutövaren kan styrka detta, skall bevisbördan övergå till

antidopingorganisationen att på ett övertygande sätt för rättsinstansen styrka att avvikelserna inte har påverkat testresultatet.]

3.2.2 Avvikelse från den internationella standarden för kontroll som inte har förorsakat ett positivt analysresultat eller en annan dopingförseelse skall inte ogiltiggöra analysresultatet. Om idrottsutövaren styrker att avvikelserna från den internationella standarden har inträffat vid provtagningen, skall antidopingorganisationen ha bevisbördan för att styrka att avvikelserna inte har förorsakat det positiva analysresultatet eller den faktiska grunden för dopingförseelsen.

Artikel 4 Förbudslistan

4.1 Publicering och revision av förbudslistan

Wada skall vid behov och minst en gång per år publicera förbudslistan som skall utgöra internationell standard. Det föreslagna innehållet i förbudslistan och alla ändringar i den skall utan dröjsmål skriftligen delges alla signatärer och regeringar för kommentarer och samråd. Varje årlig version av förbudslistan och alla ändringar i den skall av Wada utan dröjsmål delges varje signatär och regering och publiceras på Wadas webbplats. Signatärerna skall vidta lämpliga åtgärder för att delge sina medlemmar och anslutna förbudslistan. I antidopingorganisationernas regler skall det anges att förbudslistan med ändringar, om inte annat anges, skall träda i kraft enligt antidopingorganisationens regler tre månader efter det att den har publicerats utan att någon ytterligare åtgärd skall krävas av antidopingorganisationerna.

[Kommentar. Förbudslistan skall uppdateras och publiceras på ett snabbare sätt när så behövs. Dock skall för förutsägbarhetens skull en ny lista publiceras varje år, oavsett om ändringar har gjorts. Fördelen med att IOK årligen i januari publicerar en ny lista är att missförstånd undviks om vilken lista som är aktuell. Därför skall också Wada alltid ha den senaste förbudslistan utlagd på sin webbplats.

Det förutses att de ändringar i dopingreglerna som antagits av antidopingorganisationerna enligt koden inte träder i kraft förrän den 1 januari 2004 vid publiceringen av den första förbudslistan som antagits av Wada. OMADC-koden skall fortsätta att gälla till dess att koden har antagits av IOK.]

4.2 Förbjudna substanser och metoder i förbudslistan

I förbudslistan skall substanser och metoder tas upp som är förbjudna vid alla tillfällen (dvs. både i samband med tävling och utanför tävling) på grund av deras potentiella prestationshöjande egenskaper vid framtida tävlingar eller deras förmåga att maskera substanser och metoder som är förbjudna endast vid tävling. Wada får på förslag av ett internationellt förbund utöka förbudslistan till att gälla den idrott som det förbundet representerar. Förbjudna substanser och metoder får införas i förbudslistan såsom allmän kategori (exempelvis anabola agenter) eller genom särskild hänvisning till en bestämd substans eller metod.

[Kommentar. Det skall bara finnas en enda förbudslista. Substanser som är ständigt förbjudna är maskerande ämnen och substanser som, när de används vid träning, kan ha en långsiktig prestationshöjande verkan, exempelvis anaboler. Alla substanser och metoder som står upptagna i förbudslistan är förbjudna vid tävling. Denna åtskillnad mellan vad som kontrolleras i samband med tävling respektive utanför tävling är hämtad från OMADC-koden.

Det skall bara finnas ett enda dokument som benämns *förbudslistan*. Wada får införa ytterligare substanser eller metoder i förbudslistan med avseende på enskilda idrotter (exempelvis betablockerare i skytte), men de skall också upptas i förbudslistan. Genom att ha alla förbjudna substanser i en och samma lista kan något av den nu rådande förvirringen undvikas med avseende på identifiering av vilka substanser som är förbjudna i vilka idrotter. Individuella idrottsgrenar får inte ansöka om undantag från den generella listan över förbjudna substanser (exempelvis anaboler från förbudslistan för "intellektuella idrotter"). Motiven för

detta beslut är att det förekommer grundläggande dopingmedel som personer som utger sig för att vara sportmän inte bör inta.]

4.3 Kriterier för att införa substanser och metoder i förbudslistan

Wada skall beakta följande kriterier vid beslut om införande av substanser och metoder i förbudslistan.

4.3.1 En substans eller en metod skall bedömas för upptagande i förbudslistan, om Wada finner att den uppfyller minst två av följande tre kriterier.

4.3.1.1 Medicinskt eller annat vetenskapligt bevis, farmakologisk verkan eller erfarenhet om att substansen eller metoden höjer eller kan höja en idrottsprestation.

4.3.1.2 Medicinskt eller annat vetenskapligt bevis, farmakologisk verkan eller erfarenhet om att användning av substansen eller metoden utgör eller kan utgöra en hälsorisk för idrottsutövaren.

4.3.1.3 Att Wada finner att användningen av substansen eller metoden kränker den sportsliga andan enligt kodens inledning.

4.3.2 En substans eller en metod skall även tas upp i förbudslistan om Wada finner att det finns medicinskt eller annat vetenskapligt bevis, farmakologisk verkan eller erfarenhet om att substansen eller metoden kan maskera andra förbjudna substanser eller metoder.

[Kommentar. En substans skall prövas för införande i förbudslistan om den är ett maskerande ämne eller uppfyller två av följande tre kriterier: 1) att den höjer eller kan höja prestationsförmågan, 2) att den utgör en potentiell eller faktisk hälsorisk eller 3) att den strider mot den sportsliga andan. Inget av dessa tre kriterier är ensamt tillräcklig grund för att ta upp en substans i förbudslistan. Att använda möjligheten av prestationshöjning som enda kriterium skulle exempelvis

inkludera fysisk och mental träning, rått kött, kolhydratsladdning och träning på hög höjd. Risken för skada skulle inkludera rökning. Att kräva att alla tre kriterierna uppfylls skulle även det vara otillfredsställande. Exempelvis skulle då användning av genetisk transferteknologi för att dramatiskt höja en idrottsprestation vara förbjudet, eftersom detta strider mot den sportsliga andan även om det inte är skadligt. Likaledes skulle ett eventuellt ohälsosamt missbruk av vissa substanser utan medicinsk motivering grundad på den felaktiga uppfattningen att de är prestationshöjande strida mot den idrottsliga andan, oavsett om förväntningen om prestationsförbättring är realistisk.]

4.3.3 Wadas beslut om förbjudna substanser och metoder som skall tas upp i förbudslistan skall vara slutliga och inte kunna överklagas av en idrottsutövare eller av en annan person under hävdande att substansen eller metoden inte var ett maskerande ämne eller kunde vara prestationshöjande eller utgöra en hälsorisk eller strida mot den sportsliga andan.

[Kommentar. Frågan om en substans uppfyller kriterierna i artikel 4.3 i ett enskilt fall kan inte anföras som försvar för en dopingförseelse. Det får exempelvis inte göras gällande att den upptäckta förbjudna substansen inte skulle ha varit prestationshöjande i en viss idrott. Doping föreligger när en substans i förbudslistan påträffas i idrottsutövarens dopingprov. Samma princip finns i OMADC-koden.]

4.4 Terapeutiskt bruk

Wada skall anta en internationell standard för beviljande av undantag för terapeutiskt bruk.

De internationella förbunden skall för idrottsutövare på internationell nivå och andra idrottsutövare som är anmälda till internationella evenemang se till att det finns ett förfarande för att idrottsutövare som av dokumenterade medicinska skäl behöver en förbjuden substans eller metod kan begära undantag för terapeutiskt bruk. Varje nationell antidopingorganisation skall se till att det för alla

idrottsutövare inom deras område som inte är idrottsutövare på internationell nivå finns ett förfarande genom vilket idrottsutövare av dokumenterade medicinska skäl behöver en förbjuden substans eller metod får begära undantag för terapeutiskt bruk. En sådan begäran skall bedömas i enlighet med den internationella standarden för terapeutiskt bruk. Internationella förbund och nationella antidopingorganisationer skall utan dröjsmål till Wada rapportera beviljade undantag för terapeutiskt bruk för idrottsutövare på internationell nivå och på nationell nivå som ingår i deras nationella antidopingorganisationers registrerade kontrollgrupp för dopingkontroll.

Wada får på eget initiativ ompröva ett beviljat undantag för terapeutiskt bruk till en idrottsutövare på internationell eller nationell nivå som ingår i dess nationella antidopingorganisationers registrerade kontrollgrupp för dopingkontroll. Wada får vidare ompröva ett avslag på begäran av en idrottsutövare som har vägrats undantag för terapeutiskt bruk. Wada får ändra beslutet, om Wada finner att beviljandet eller avslaget av undantaget inte överensstämmer med den internationella standarden för undantag för terapeutiskt bruk.

[Kommentar. Det är viktigt att förfarandena för beviljande av undantag för terapeutiskt bruk blir bättre harmoniserade. Idrottsutövare som använder medicinskt föreskrivna förbjudna substanser kan utsättas för påföljder, såvida de inte i förväg har beviljats undantag för terapeutiskt bruk. För närvarande saknar dock många idrottssammanslutningar regler som medger undantag för terapeutiskt bruk. Andra sammanslutningar följer oskrivna riktlinjer och bara ett fåtal har skrivna regler i sina dopingbestämmelser. Syftet med bestämmelserna i denna artikel är att harmonisera grunden för beviljande av undantag för terapeutiskt bruk och att ge de internationella förbunden ansvaret för att bevilja eller avslå framställningar om undantag till idrottsutövare på internationell nivå och till de nationella antidopingorganisationerna till idrottsutövare på nationell nivå (dvs. idrottsutövare som inte även är idrottsutövare på internationell nivå) och andra idrottsutövare som är skyldiga att undergå dopingkontroll enligt koden.

Exempel på vanligen föreskrivna förbjudna substanser som särskilt kan beaktas i den internationella standarden för undantag för terapeutiskt bruk är sådan medicin som skrivs ut mot akut allvarlig astma och inflammatoriska tarmåkommor. När ett undantag för terapeutiskt bruk har avslagits eller beviljats i strid med den internationella standarden, kan beslutet överklagas till Wada för omprövning i enlighet med den internationella standarden och kan därefter överklagas enligt bestämmelserna i artikel 13.3. Om beviljandet av undantag för terapeutiskt bruk ändras, skall ändringen inte gälla retroaktivt och inte heller ogiltiggöra en idrottsutövares resultat under den tid som undantaget gällde.]

4.5 Övervakningsprogram

Wada skall i samråd med andra signatärer och regeringar upprätta ett övervakningsprogram för substanser som inte är upptagna i förbudslistan men som Wada vill övervaka i syfte att upptäcka eventuell förekomst av missbruk vid idrottsutövning. Före varje kontroll skall Wada meddela vilka substanser som skall övervakas. Laboratorierna skall periodiskt till Wada rapportera förekomsten av rapporterad användning eller upptäckt närvaro av dessa substanser uppdelade på idrottsgrenar samt ange om proven har tagits i samband med eller utanför tävling. Dessa rapporter får inte innehålla ytterligare uppgifter om bestämda prover. Wada skall tillhandahålla de internationella förbunden och de nationella antidopingorganisationerna sammanställd statistisk information för varje idrottsgren om ytterligare substanser minst en gång per år. Wada skall vidta åtgärder som tillförsäkrar enskilda idrottsutövare strikt anonymitet i fråga om sådana rapporter. Rapporterad användning eller upptäckt närvaro av övervakade substanser skall inte betraktas som dopingförseelser.

Artikel 5 Kontroll

5.1 Planering av kontroll

Antidopingorganisationer som utför kontroll skall i samråd med andra antidopingorganisationer som genomför kontroll på samma grupp idrottsutövare göra följande:

5.1.1 Planera och genomföra ett tillräckligt antal kontroller i samband med och utanför tävling. De internationella förbunden skall utse en registrerad kontrollgrupp för idrottsutövare på internationell nivå inom sina respektive idrotter, och de nationella antidopingorganisationerna skall utse en nationell registrerad kontrollgrupp för idrottsutövare i sina respektive länder. I de nationella grupperna skall ingå idrottsutövare på internationell nivå från ifrågavarande land och andra idrottsutövare på nationell nivå. De internationella förbunden och de nationella antidopingorganisationerna skall planera och genomföra kontroll i samband med och utanför tävling på sina respektive registrerade kontrollgrupper.

5.1.2 Prioritera kontroll utan förvarning.

5.1.3 Genomföra kontroll av registrerad målgrupp.

[Kommentar. Kontroll av registrerad målgrupp anges särskilt därför att slumpmässig kontroll och även viktad slumpmässig kontroll inte tillgodoser att alla berörda idrottsutövare kontrolleras. (Exempelvis idrottsutövare på elitnivå eller idrottsutövare vars prestationer har förbättrats ovanligt mycket på kort tid eller idrottsutövare vilkas instruktörer har haft hand om andra idrottsutövare med positiva analysresultat.)

Målgruppskontroll får naturligtvis inte användas för annat ändamål än legitim dopingkontroll. I koden anges tydligt att idrottsutövare inte har rätt att förvänta sig att de endast kommer att testas slumpmässigt. Inte heller innehåller denna typ av kontroll något krav om *skälig misstanke* eller *trolig anledning*.]

5.2 Kontrollstandarder

Antidopingorganisationer skall vid kontroll följa den *internationella kontrollstandard*en.

[Kommentar. Metoder och förfaranden som krävs för olika typer av kontroll i samband med och utanför tävling kommer att behandlas närmare i den internationella kontrollstandard

en.]

Artikel 6 Provanalys

Dopingkontrollproverna skall analyseras i enlighet med följande principer.

6.1 Användning av auktoriserade laboratorier

Dopingkontrollprover får endast analyseras av Wada-auktoriserade laboratorier eller av laboratorier som på annat sätt har godkänts av Wada. Den antidopingorganisation som ansvarar för resultathanteringen skall ensam bestämma vilket Wada-auktoriserat laboratorium (eller vilken annan metod som godkänts av Wada) som skall anlitas för analys av prov.

[Kommentar. Ordalydelsen "eller annan metod som godkänts av Wada" är avsedd att täcka exempelvis mobila blodprovsningsprocedurer som Wada har prövat och funnit vara tillförlitliga.]

6.2 Substanser som är föremål för upptäckt

Dopingkontrollprov skall analyseras för att upptäcka förbjudna substanser och metoder som är upptagna i förbudslistan och andra substanser som kan anges av Wada enligt artikel 4.5.

6.3 Forskning med prov

Prov får inte utan en idrottsutövares skriftliga medgivande användas för andra syften än att upptäcka substanser (eller klasser av substanser) eller metoder som är

upptagna i förbudslistan eller som på annat sätt är bestämda av Wada enligt artikel 4.5.

6.4 Standard för provanalys och rapportering

Laboratorierna skall analysera dopingkontrollprov och rapportera om resultaten i enlighet med den internationella standarden för laboratorieanalys.

Artikel 7 Resultathantering

Varje antidopingorganisation som utför resultathantering skall upprätta ett förfarande för handläggning av potentiella dopingförseelser före förhör enligt följande riktlinjer:

[Kommentar. Flera av signatärerna har ställt upp egna regler för hantering av positiva testresultat. Även om de olika förfarandena inte är helt likformiga, har många av dem visat sig vara rättvisa och effektiva system för hantering av resultat. Koden skall inte sättas i stället för signatärernas resultathanteringssystem, utan i denna artikel anges principerna för att trygga grundläggande rättssäkerhet i det system för resultathantering som varje signatär måste följa. Signatärernas dopingregler skall vara förenliga med dessa principer.]

7.1 Inledande prövning av positiva analysresultat

När den antidopingorganisation som ansvarar för resultathantering tar emot ett positivt A-prov, skall den genomföra en undersökning för att bestämma a) om undantag har medgivits för terapeutiskt bruk eller b) om det föreligger en tydlig avvikelse från internationella standarder för kontroll eller laboratorieanalyser som inverkar menligt på det positiva analysresultatets giltighet.

7.2 Meddelande efter den inledande prövningen

Om det vid den inledande prövningen enligt punkt 7.1 inte har påvisats någon tillämplig dispens för terapeutiskt bruk och om det inte föreligger någon avvikelse som undergräver det positiva resultatets giltighet, skall antidopingorganisationen enligt sina regler omedelbart underrätta idrottsutövaren om

a) att provet är positivt,

b) vilken dopingregel som har kränkts eller, i ett fall som avses i punkt 7.3, redogöra för vilka ytterligare undersökningar som skall utföras för att fastställa om en dopingförseelse har begåtts,

c) idrottsutövarens rätt att omedelbart begära en analys av B-provet eller, om en sådan begäran inte görs, att idrottsutövaren därmed avstått från att begära analys av B-provet,

d) idrottsutövarens och/eller hans eller hennes förtroendemans rätt att närvara vid öppnandet av B-provet och analysen av det, om en sådan analys begärs, samt

e) idrottsutövarens rätt att begära kopior av dokumentationen beträffande A- och B-proven som innehåller sådan information som krävs i den internationella standarden för laboratorieanalys.

[Kommentar. Idrottsutövaren har rätt att begära en omedelbar B-provsanalys, oavsett om fortsatt undersökning förutsetts enligt artikel 7.3 eller 7.4.]

7.3 Ytterligare prövning av positiva analysresultat när så fordras enligt förbudslistan

Antidopingorganisationen eller en annan prövningsinstans som inrättats av denna skall även verkställa sådana uppföljande undersökningar som kan krävas i förbudslistan. Antidopingorganisationen skall snarast efter sådan avslutad undersökning delge idrottsutövaren resultaten av denna och meddela om den hävdar att det har förekommit en dopingförseelse.

7.4 Prövning av andra dopingförseelser

Antidopingorganisationen eller en annan prövningsinstans som inrättats av den skall verkställa sådana eventuella påföljande undersökningar som kan krävas enligt gällande policy eller regler om bekämpning av doping som antagits med stöd av koden eller som kontrollenheten på annat sätt anser vara adekvata. Antidopingorganisationen skall snarast på sätt som framgår av dess regler underrätta idrottsutövaren eller sådan annan person som kan bli föremål för påföljd om vilken dopingregel som misstänks ha blivit kränkt och grunden för kränkningen.

[Kommentar. Som exempel kan nämnas att ett internationellt förbund vanligtvis skulle underrätta idrottsutövaren genom hans eller hennes nationella förbund.]

7.5 Principer för tillfällig avstängning

En signatär får anta regler som är tillämpliga på evenemang för vilka den är normgivande organ eller på urval av idrottslag för vilka den ansvarar, vilka regler medger tillfällig avstängning efter sådan prövning och sådan underrättelse som avses i punkterna 7.1 och 7.2 men före sådant avslutande förfarande som avses i artikel 8. En förutsättning är dock att tillfällig avstängning inte får åläggas om inte idrottsutövaren har fått antingen

- a) tillfälle till förberedande förhör antingen före åläggandet av den tillfälliga avstängningen eller snarast efter det att den tillfälliga avstängningen har börjat verka, eller
- b) tillfälle till summariskt förhör i enlighet med artikel 8 snarast efter åläggandet av den tillfälliga avstängningen.

Om en tillfällig avstängning åläggs som grundas på ett positivt A-prov och en efterföljande B-provsanalys inte bekräftar A-provsanalysen, skall idrottsutövaren

inte underkastas någon ytterligare disciplinär åtgärd, och påföljder som tidigare har ålagts skall upphävas. I de fall idrottsutövaren eller dennes lag har avstängts från en tävling och påföljande B-provsanalys inte bekräftar A-provsanalysen, skall, om det utan att på annat sätt störa tävlingen fortfarande är möjligt för idrottsutövaren eller laget att återkomma, idrottsutövaren eller laget få fortsätta att delta i tävlingen.

[Kommentar. Denna artikel medger en fortsatt möjlighet till tillfällig avstängning före ett definitivt beslut vid ett förhör enligt artikel 8. Tillfällig avstängning medges för närvarande i OMADC-koden och i många internationella förbunds regler. Emellertid skall den interna prövning som anges i koden först avslutas innan avstängning ensidigt kan åläggas av en antidopingorganisation. Dessutom är en signatär som ålägger en tillfällig avstängning skyldig att bereda idrottsutövaren tillfälle till ett förberedande förhör antingen före eller snarast efter åläggandet av den tillfälliga avstängningen eller till ett summariskt slutligt förhör enligt artikel 8 snarast efter åläggandet av den tillfälliga avstängningen.

Idrottsutövaren har rätt att överklaga med stöd av artikel 13.2. Som alternativ till förfarandet att ålägga en tillfällig avstängning enligt denna artikel kan antidopingorganisationen alltid välja att hoppa över den tillfälliga avstängningen och gå vidare direkt till det slutliga förhöret med tillämpning av ett summariskt förfarande enligt artikel 8.

I de sällsynta fall då B-provsanalysen inte bekräftar A-provsanalysen, får en idrottsutövare som har blivit tillfälligt avstängd delta i påföljande tävlingar under evenemanget när omständigheterna medger det. Om så är tillåtet i det internationella förbundets tillämpliga föreskrifter, får en idrottsutövare likaledes delta i efterföljande tävlingar så länge laget är kvar i en turnering.]

Artikel 8 Rätt till ett rättvist förfarande

Den antidopingorganisation som ansvarar för resultathantering skall göra det möjligt för den som misstänks för dopingförseelse att bli hörd vid en förhandling.

En sådan förhandling skall inriktas på att avgöra om en dopingförseelse har begåtts och påföljderna för denna. Följande principer skall iakttas:

- Förhör skall hållas inom rimlig tid.
- Förhandlingsorganet skall vara rättvist och opartiskt.
- Personen skall ha rätt att på egen bekostnad företrädas av en försvarare.
- Personen skall ha rätt att bli informerad på ett rättvist sätt och i god tid om den dopingförseelse han eller hon misstänks för.
- Personen skall ha rätt att försvara sig mot de påstådda dopingförseelserna och deras påföljd.
- Parterna skall ha rätt att förete bevisning, innefattande rätt att inkalla och förhöra vittnen. (Förhandlingsorganet får bestämma om vittnesmål per telefon eller skriftliga vittnesmål får förekomma.)
- Personen skall ha rätt till tolkning vid förhandlingen, och förhandlingsorganet skall bestämma vem som skall vara tolk och hur därmed förenade kostnader skall betalas.
- Personen skall ha rätt till ett skriftligt motiverat beslut inom rimlig tid.

[Kommentar. Denna artikel innehåller grundprinciperna för att trygga rättigheterna för de personer som misstänks för en dopingförseelse. Artikeln avser inte att ersätta varje signatärs handlägningsregler utan snarare att se till att varje signatär har förfaranden som är förenliga med dessa principer.]

Hänvisningen till CAS som instans för överklagande enligt artikel 13 skall inte hindra en signatär från att även ange CAS som första instans.]

I samband med evenemang får ett summariskt förfarande användas enligt vederbörande antidopingorganisations och förhandlingsorgans regler.

[Kommentar. Detta kan exempelvis ske dagen före ett större evenemang, om ett avgörande i frågan om dopingförseelse fordras för att avgöra om idrottsutövaren får delta i evenemanget, eller under ett evenemang, om avgörandet av ärendet kan påverka frågan om idrottsutövarens resultat är giltiga eller om hans eller hennes fortsatta deltagande i evenemanget.]

Artikel 9 Automatisk ogiltighet av individuella resultat

En dopingförseelse som upptäckts vid kontroll i samband med tävling medför att individuella resultat som uppnåtts i tävlingen automatiskt blir ogiltiga med allt vad därav följer såsom förlust av tidigare vunna medaljer, poäng och priser.

[Kommentar. Denna princip finns också nu i OMADC-koden. När en idrottsutövare vinner en guldmedalj med en förbjuden substans i sitt system, är det orättvist mot de övriga deltagarna i den tävlingen, oavsett om guldmedaljören varit försumlig på något sätt. Endast en "ren" idrottsutövare bör få tillgodogöra sig sina tävlingsresultat.

Avseende lagsporter hänvisas till artikel 11.]

Artikel 10 Påföljder för enskilda personer

10.1 Ogiltigförklaring av resultat vid evenemang på grund av en dopingförseelse

En dopingförseelse under eller i samband med ett evenemang får, efter beslut av det normgivande organet för evenemanget, medföra att idrottsutövarens individuella resultat i evenemanget blir ogiltiga med allt vad som därav följer såsom förlust av alla medaljer, poäng och priser, med undantag för vad som stadgas i artikel 10.1.1.

[Kommentar. Medan resultat i en enskild tävling i vilken en idrottsutövare befunnits ha positiva testresultat (exempelvis 100 meter ryggsim) blir ogiltiga enligt artikel 9, kan bestämmelsen i denna artikel medföra ogiltighet av alla resultat i alla tävlingar vid evenemanget (exempelvis FINA-världsmästerskapstävlingarna).

De omständigheter som skall beaktas vid avgörande av frågan om andra resultat i ett evenemang skall bli ogiltiga kan exempelvis vara graden av allvar i idrottsutövarens dopingförseelse och om han eller hon har haft negativa provresultat i andra tävlingar.]

10.1.1 Om idrottsutövaren styrker att han eller hon inte har gjort sig skyldig till fel eller försumlighet vid förseelsen, skall hans eller hennes resultat i övriga tävlingar inte bli ogiltiga, såvida inte vederbörandes resultat i andra tävlingar än den tävling i vilken dopingförseelsen begicks kunde ha påverkats av hans eller hennes dopingförseelse.

10.2 Avstängning på grund av förbjudna substanser eller metoder

Utom när det gäller substanser som anges i artikel 10.3 skall tiderna för avstängning för överträdelse av artikel 2.1, 2.2 och 2.6 vara följande:

Första överträdelsen: två års avstängning.

Andra överträdelsen: avstängning på livstid.

Idrottsutövaren (eller en annan berörd person) skall dock beredas möjlighet att i samtliga fall styrka grunden för att upphäva eller lindra denna påföljd enligt bestämmelserna i artikel 10.5, innan avstängningen åläggs.

[Kommentar. Harmonisering av påföljder är ett av de mest omdiskuterade områdena inom dopingbekämpningen. Argument mot krav på harmonisering av

påföljderna grundas på skillnader mellan olika idrotter, bl.a. följande: i vissa idrotter är idrottsutövarna yrkesutövare med avsevärd inkomst från idrotten, medan de i andra idrotter är rena amatörer. I de idrotter där utövarens karriär är kort (såsom artistisk gymnastik) är en avstängning på två år mycket mera kännbar för idrottsutövaren än i idrotter där karriären traditionellt sett är mycket längre (såsom hästsport och skytte). I individuella idrotter kan utövaren bättre behålla sin tävlingsform genom träning på egen hand under avstängningen än i andra idrotter, där träning i lag är viktigare. Ett grundläggande argument för harmonisering är vidare att det helt enkelt inte är rätt att två idrottsutövare från samma land som har positiva testresultat för samma förbjudna substans under liknande omständigheter skulle få olika påföljder bara av den anledningen att de tävlar i olika idrottsgrenar. Dessutom har flexibilitet i fråga om påföljder ofta ansetts vara en oacceptabel möjlighet för vissa idrottsförbund att vara mer eftergivna mot dopare. Avsaknaden av harmoniserade påföljder har också ofta medfört behörighetskonflikter mellan internationella förbund och nationella antidopingorganisationer.

I det samförstånd som uppnåddes vid världskonferensen om doping inom idrotten som hölls i Lausanne i februari 1999 förespråkas en avstängningstid på två år för en första allvarlig dopingförseelse åtföljd av avstängning på livstid för en andra förseelse. Detta samförstånd återspeglas i OMADC-koden.]

10.3 Substanser upptagna i förbudslistan

I förbudslistan kan särskilt anges substanser som antingen särskilt riskerar att ge upphov till oavsiktliga dopingförseelser på grund av sin lättillgänglighet i läkemedel eller som är mindre troliga att brukas som dopingmedel. När en idrottsutövare kan styrka att användningen av en sådan förtecknad substans inte var avsedd att höja hans eller hennes prestationsförmåga, skall avstängningstiden i artikel 10.2 i stället vara följande:

Första överträdelsen: lägst varning och reprimand och ingen avstängning från framtida evenemang, högst ett års avstängning.

Andra överträdelsen: två års avstängning.

Tredje överträdelsen: avstängning på livstid.

Idrottsutövaren (eller en annan berörd person) skall dock beredas möjlighet att i samtliga fall styrka grunden för att upphäva eller lindra denna påföljd (i fall av en andra och tredje överträdelse) enligt bestämmelserna i artikel 10.5 innan avstängningen beslutas.

[Kommentar. Denna princip är hämtad från OMADC-koden och tillåter exempelvis en viss flexibilitet i bestraffningen av idrottsutövare som har positiva testresultat till följd av oavsiktligt bruk av en förkylningsmedicin som innehåller förbjudna stimulansmedel.

Mildrande av en påföljd med stöd av artikel 10.5.2 är endast tillämplig i fråga om en andra och en tredje dopingförseelse, därför att det i påföljden för den första förseelsen redan finns tillräckligt utrymme för att tillåta att hänsyn tas till försummelsens allvar.]

10.4 Avstängning för andra dopingförseelser

Avstängningstiden för andra dopingförseelser skall vara följande:

10.4.1 För brott mot artikel 2.3 och 2.5 skall gälla de avstängningstider som anges i artikel 10.2.

10.4.2 För brott mot artikel 2.7 och 2.8 skall avstängningstiden vara minst fyra år upp till livstid. En dopingförseelse som berör en minderårig skall betraktas som särskilt allvarlig och skall, om den har begåtts av idrottsutövarens stödpersonal för annan förseelse än med avseende på de substanser som avses i 10.3, bestraffas med livstidsavstängning av stödpersonalen i fråga. Dessutom kan brott mot dessa artiklar som även kränker icke-idrottsliga lagar och bestämmelser rapporteras till de behöriga administrativa, yrkesmässiga eller rättsliga myndigheterna.

[Kommentar. Personer som medverkar till doping av idrottsutövare eller försöker dölja doping bör dömas till strängare påföljder än idrottsutövare med positiva testresultat. Eftersom idrottssammanslutningarnas behörighet vanligen är begränsad till idrottsliga påföljder, medlemskap och andra idrottsliga förmåner, så utgör rapportering om idrottsutövarnas stödpersonal till de behöriga myndigheterna ett viktigt steg i att avskräcka från doping.]

10.4.3 För brott mot artikel 2.4 skall avstängningstiden vara minst tre månader och högst två år i enlighet med de regler som uppställts av den antidopingorganisation som initierat kontrollen eller vars krav på tillgänglighet kränkts. Avstängningstiden för påföljande brott mot artikel 2.4 skall vara den som anges i den antidopingorganisationens regler vars kontroll eller bestämmelser om tillgänglighet har kränkts.

[Kommentar. Praxis för tillgänglighet och uteblivande från dopingkontroll kan variera betydligt mellan olika antidopingorganisationer, särskilt när de införs. Därför har avsevärd flexibilitet införts för påföljder för dessa dopingförseelser. De antidopingorganisationer som har en mer utvecklad praxis innefattande inbyggda garantier och de organisationer som har längre erfarenhet av idrottsutövarnes erfarenhet i fråga tillgänglighetsrapportering kan införa avstängningstider i den längre ändan av skalan.]

10.5 Undanröjda eller förkortade avstängningstider på grund av exceptionella omständigheter

10.5.1 Avsaknad av fel eller försumlighet

Om en idrottsutövare i ett visst fall, som gäller en dopingförseelse enligt artikel 2.1 eller användning av en förbjuden substans eller metod enligt 2.2, visar att han eller hon inte har begått något fel eller någon försumlighet vid förseelsen, skall den annars tillämpliga avstängningstiden inte gälla. När en förbjuden substans eller dess markörer eller metaboliter påträffas i en idrottsutövarnes prov i strid med

artikel 2.1, måste idrottsutövaren också visa hur den förbjudna substansen kommit in i hans eller hennes system för att få avstängningsperioden undanröjd. Om denna artikel tillämpas och den på annat sätt tillämpliga tiden för avstängning undanröjs, skall dopingförseelsen inte betraktas som en förseelse för det begränsade syftet att bestämma avstängningstiden för flera överträdelser enligt 10.2, 10.3 och 10.6.

[Kommentar. Artikel 10.5.1 avser endast brott enligt 2.1 och 2.2 därför att fel eller försumlighet redan krävs för att avgöra om det föreligger en dopingförseelse enligt andra dopingregler.]

10.5.2 Avsaknad av betydande fel eller försumlighet

Denna punkt gäller endast dopingförseelser enligt artikel 2.1, användning av en förbjuden substans eller metod enligt 2.2, underlåtelse att underkasta sig provtagning enligt 2.3 samt tillhandahållande av en förbjuden substans eller metod enligt 2.8. Om en idrottsutövare i ett individuellt fall som innebär sådana överträdelser visar att han eller hon inte har gjort sig skyldig till betydande fel eller försumlighet, kan avstängningstiden förkortas, men den begränsade avstängningstiden får inte vara mindre än hälften av den minsta avstängningstid som annars skulle ha tillämpats. Om den annars tillämpliga avstängningstiden är livstid, får den minskade tiden enligt denna punkt vara minst åtta år. När en förbjuden substans eller dess markörer eller metaboliter påträffas i en idrottsutövares prov i strid med 2.1, måste idrottsutövaren också visa hur den förbjudna substansen har kommit in i hans eller hennes system för att få avstängningstiden förkortad.

[Kommentar. Tendensen i dopingärenden har varit att inse att det måste ges möjlighet att under förfarandet beakta unika fakta och omständigheter i varje särskilt ärende vid åläggande av påföljd. Denna princip antogs vid världskonferensen om doping inom idrotten och inkorporerades i OMADC-koden, som stadgar att påföljder kan lindras om det föreligger "särskilda förhållanden". I koden finns också en bestämmelse om möjlig förkortning eller upphävande av

avstängningstiden under den unika omständigheten att idrottsutövaren kan visa att han eller hon inte har gjort sig skyldig till fel eller försumlighet eller betydande fel eller försumlighet i samband med förseelsen. Detta betraktelsesätt är förenligt med de grundläggande principerna för de mänskliga rättigheterna och tillgodoser jämvikt mellan de antidopingorganisationer som förespråkar mycket strängare regler för undantag eller inga undantag alls och de organisationer som skulle vara beredda att förkorta en avstängning på två år grundad på ett antal andra omständigheter, även i de fall idrottsutövaren medger att han eller hon har begått fel. Dessa artiklar gäller endast åläggande av påföljd och är inte tillämpliga på avgörande om huruvida dopingförseelse har begåtts.

Artikel 10.5 avses vara tillämplig endast i de fall då omständigheterna i sann mening är exceptionella och inte i det stora flertalet fall.

För att illustrera hur artikel 10.5 fungerar, är ett exempel där avsaknad av fel eller försumlighet skulle resultera i ett totalt upphävande av en påföljd att en idrottsutövare kan visa att han eller hon, trots all vederbörlig försiktighet, har blivit saboterad av en medtävlare. I motsatt fall skulle en påföljd inte kunna bli helt undanröjd på grund av avsaknad av fel eller försumlighet under följande omständigheter: a) ett positivt prov som är resultatet av feletiketterat eller förorenat vitamin- eller kosttillskott (idrottsutövare ansvarar för vad de intar enligt artikel 2.1.1 och har blivit varnade för möjligheten av förorening av tillskott), b) tilldelning av en förbjuden substans av idrottsutövarens personliga läkare eller tränare utan att idrottsutövaren har blivit underrättad (idrottsutövare ansvarar för sitt val av medicinsk personal och för att informera denna om att de inte får ordinerats någon förbjuden substans) och c) sabotage av idrottsutövarens mat eller dryck av en maka/make, instruktör eller annan person inom idrottsutövarens krets (idrottsutövare ansvarar för vad de intar och för de personers uppförande till vilka de anförtror tillgång till sin mat och dryck). Emellertid, beroende på de särskilda omständigheterna i ett särskilt fall, skulle vilket som helst av de angivna exemplen kunna resultera i en reducerad påföljd grundad på avsaknad av betydande fel eller försumlighet. (Exempelvis kan en påföljds lindring väl vara befogad i exempel a, om idrottsutövaren klart styrker att orsaken till det positiva provresultatet var en

förorening av multipelvitamin som förvärvats från en källa som saknar förbindelse med förbjudna substanser och idrottsutövaren utövade stor vaksamhet i att inte inta andra kosttillskott).

Artikel 10.5.2 gäller endast identifierade dopingförseelser därför att de kan grundas på ett beteende som inte är uppsåtligt eller avsiktligt. Förseelser enligt artikel 2.4 ingår inte, även om uppsåtligt beteende inte krävs för att det i dessa förseelser skall föreligga dopingförseelse, därför att det i påföljden för brott mot artikel 2.4 (lägst tre månader och högst två år) redan är inbyggt tillräckligt mycket av bedömning för att medge beaktande av idrottsutövarens grad av försumlighet.]

10.5.3 Betydande medverkan av idrottsutövare i att upptäcka eller fastställa dopingförseelser av stödpersonal och andra personer

En antidopingorganisation får också förkorta avstängningstiden i ett enskilt fall när idrottsutövaren har givit antidopingorganisationen betydligt biträde som resulterar i att den antidopingorganisationen upptäcker eller fastställer en dopingförseelse av en annan person med avseende på innehav enligt artikel 2.6.2, olovlig handel enligt 2.7 eller tillhandahållande av en förbjuden substans eller metod enligt 2.8. Den förkortade avstängningstiden får emellertid inte vara mindre än hälften av den minsta avstängningstid som annars skulle gälla. Om den annars tillämpliga avstängningstiden är livstid, får den förkortade tiden enligt denna punkt inte vara kortare än åtta år.

10.6 Regler om upprepade dopingförseelser

10.6.1 För att bestämma påföljder enligt artikel 10.2 - 10.4 får en andra dopingförseelse beaktas med avseende på påföljd endast om antidopingorganisationen kan styrka att idrottsutövaren (eller en annan berörd person) har gjort sig skyldig till den andra dopingförseelsen efter det att vederbörande tog emot underrättelse eller efter det att antidopingorganisationen har gjort ett skäligt försök att underrätta om den första dopingförseelsen. Om antidopingorganisationen inte kan fastställa det, skall förseelserna betraktas som

en enda första förseelse, och den påföljd som åläggs skall grundas på den förseelse som har den strängare påföljden.

[Kommentar. Enligt denna artikel skulle en idrottsutövare som har positivt provresultat en andra gång innan han eller hon har underrättats om det första positiva provet endast åläggas påföljd för en enda dopingförseelse.]

10.6.2 När en idrottsutövare med stöd av samma dopingkontroll befinns skyldig till en dopingförseelse som innefattar både en substans enligt artikel 10.3 och en annan förbjuden substans eller metod, skall han eller hon anses ha begått en enda dopingförseelse, men den ålagda påföljden skall grundas på den förbjudna substans eller metod som medför den strängaste påföljden.

10.6.3 När en idrottsutövare befinns skyldig till två olika dopingförseelser, varav den ena innefattar en substans för vilken de påföljder gäller som anges i artikel 10.3 och den andra innefattar en förbjuden substans eller metod för vilken de påföljder gäller som anges i 10.2 eller en förseelse för vilken de påföljder gäller som anges i 10.4.1, skall den avstängningstid som åläggs för den andra förseelsen vara lägst två och högst tre år. En idrottsutövare som befinns skyldig till en tredje dopingförseelse som innebär en kombination av vissa ämnen enligt 10.3 och en annan dopingförseelse enligt 10.2 eller 10.4.1 skall dömas till avstängning på livstid.

[Kommentar. Artikel 10.6.3 behandlar den situation där en idrottsutövare begår två olika dopingförseelser men en av dem innefattar en substans för vilken gäller de mildare påföljderna i artikel 10.3. Om denna bestämmelse inte funnes i koden, skulle för den sistnämnda överträdelsen ha kunnat gälla den påföljd som är tillämplig för en andra dopingförseelse för den förbjudna substans som det är fråga om i den andra dopingförseelsen, eller den påföljd som är tillämplig för en andra förseelse för de substanser som det är fråga om i den första förseelsen eller en kombination av påföljderna för de båda förseelserna. Denna artikel innebär alltså en kombinerad påföljd som beräknas genom att lägga samman påföljderna för en första förseelse enligt 10.2 (två år) och en första förseelse enligt 10.3 (högst

ett år). Detta innebär samma påföljd för den idrottsutövare som begår en första förseelse enligt 10.2, följd av en andra förseelse som gäller en viss substans och den idrottsutövare som begår en första förseelse som gäller en viss substans, följd av en andra förseelse enligt 10.2. I båda fallen skall påföljden vara avstängning i lägst två och högst tre år.]

10.7 Ogiltigförklaring av tävlingsresultat efter provtagning

Utöver den automatiska ogiltighet av resultaten i en tävling som orsakas av positiva prov enligt artikel 9, skall alla andra tävlingsresultat som uppnåtts från den dag då ett positivt prov togs (både i samband med tävling och utanför tävling) eller en annan dopingförseelse har inträffat, genom igångsättande av en tillfällig avstängning eller avstängningstid, såvida inte skäligheten kräver annat, vara ogiltiga med allt vad därav följer, innefattande förlust av medaljer, poäng och priser.

10.8 Avstängningstidens början

Avstängningstiden skall räknas från dagen för beslut eller, om beslutet hävs, från den dag då avstängningen godtas eller åläggs på annat sätt. Tiden för tillfällig avstängning (oavsett om den är ålagd eller frivilligt godtagen) skall avräknas mot den totala avstängningstid som skall avtjänas. Där så krävs av rättviseskäl, såsom uppskov i förfarandet eller andra aspekter av dopingkontrollen som idrottsutövaren inte kan anklagas för, får det organ som ålägger påföljden börja räkna avstängningstiden från ett tidigare datum som kan vara tidigast dagen för provtagningen.

[Kommentar. För närvarande börjar många antidopingorganisationer räkna tvåårstiden för avstängning den dag då beslut fattats. Vissa antidopingorganisationer ogiltigförklarar också ofta resultat retroaktivt från den dag då det positiva provet togs. Andra antidopingorganisationer börjar helt enkelt räkna tvåårsavstängningen den dag det positiva provet togs. OMADC-koden rekommenderar ingendera metoden, vilket framgår i förklaringarna till reglerna.

Koden uppmuntrar starkt idrottsutövarna att inte dra ut på förfarandet för att de skall kunna tävla under tiden. Koden uppmuntrar också idrottsutövare att godvilligt godta en tillfällig avstängning i avvaktan på förhandling. Å andra sidan kan det organ som ålägger påföljden börja räkna denna före dagen för beslutet, så att en idrottsutövare inte bestraffas genom förseningar i dopingkontrollförfarandet, som han eller hon inte råår för, exempelvis onödigt dröjsmål av laboratoriet med att rapportera ett positivt testresultat eller förseningar orsakade av antidopingorganisationen.]

10.9 Ställning under avstängningen

En avstängd person får under avstängningstiden inte delta i någon egenskap i en tävling eller aktivitet (annat än i ett godkänt utbildnings- eller rehabiliteringsprogram om doping) som är godkänd av eller organiseras av en signatär eller en medlemsorganisation i en signatär. Därutöver får signatärerna, deras medlemsorganisationer och regeringarna dra in några eller samtliga idrottsrelaterade ekonomiska bidrag eller andra idrottsrelaterade förmåner som mottas av en sådan person, dock inte för en person som avstängts för en dopingförseelse som gäller de substanser som avses i artikel 10.3. En person som är avstängd för längre tid än fyra år får efter fyra år delta i lokala idrottsevenemang i en annan idrott än den i vilken dopingförseelsen begicks, men bara om det lokala idrottsevenemanget inte är på en nivå som på annat sätt kan kvalificera en sådan person att direkt eller indirekt delta i (eller insamla poäng i) ett nationellt mästerskap eller ett internationellt evenemang.

[Kommentar. I vissa antidopingorganisationers regler förbjuds idrottsutövare endast att tävla under avstängningstiden. Utövare av dessa idrotter får exempelvis fortfarande vara instruktörer under avstängningstiden. I denna artikel intas den ståndpunkt som anges i OMADC-koden, nämligen att en dopingavstängd idrottsutövare inte bör delta i någon egenskap i ett tillåtet evenemang eller en tillåten aktivitet under avstängningen. Detta skulle exempelvis utesluta träning med ett nationellt lag eller att verka som instruktör eller funktionär. En påföljd i en idrott skall också erkännas som påföljd inom andra idrotter. (Se artikel 15.4.)

Denna artikel bör inte förbjuda någon att delta i en idrott endast i rekreationssyfte.]

10.10 Kontroll före återinträde

Som en förutsättning för återinträde vid avstängningstidens slut måste idrottsutövaren under den tillfälliga avstängningstiden respektive avstängningstiden hålla sig tillgänglig för genomförande av kontroll utanför tävling av en antidopingorganisation som är behörig att utföra kontroll och, om han eller hon uppmanas till det, lämna aktuella och riktiga uppgifter om sin vistelseort. Om en avstängd idrottsutövare slutar att tävla och utesluts från en målgrupp för kontroll utanför tävling och senare ansöker om återinträde, skall idrottsutövaren inte få återinträde förrän han eller hon har underrättat de berörda antidopingorganisationerna och genomgått kontroll utanför tävling under en tid som motsvarar den återstående avstängningstiden räknat från den dag idrottsutövaren slutade tävla.

[Kommentar. I en liknande fråga uppställer koden inga regler utan överlämnar åt de olika antidopingorganisationerna att fastställa egna regler om krav för rehabilitering av idrottsutövare som inte är avstängda och slutar tävla medan de ingår i en grupp för kontroll utanför tävling och sedan försöker återvända till aktiv idrottsutövning.]

Artikel 11 Påföljder för idrottslag

När mer än en lagmedlem i en lagsport har underrättats om misstanke om dopingförseelse enligt artikel 7 vid ett evenemang, skall hela laget genomgå målgruppskontroll för evenemanget i fråga. Om mer än en lagmedlem befinns skyldig till dopingförseelse vid evenemanget, kan laget diskvalificeras eller åläggas annan disciplinär påföljd. I idrotter som inte är lagidrotter men där priser eller placeringar ges lagvis, skall diskvalifikation eller annan disciplinär påföljd åläggas laget, när en eller flera medlemmar har begått dopingförseelse på sätt som anges i det internationella förbundets tillämpliga regler.

Artikel 12 Påföljder för idrottssammanslutningar

Ingen bestämmelse i denna kod hindrar en signatär eller en regering som antar koden från att införa egna regler om påföljder mot annan idrottsorganisation över vilken den har behörighet.

[Kommentar. Denna bestämmelse anger tydligt att koden inte inskränker de eventuella disciplinära befogenheter som kan förekomma mellan organisationer.]

Artikel 13 Överklagande

13.1 Beslut som kan överklagas

Beslut som fattas med stöd av koden eller regler som antas med stöd av denna kan överklagas enligt bestämmelserna i 13.2 - 13.4. Besluten skall dock fortsätta att gälla så länge överklagandeförfarandet pågår, såvida inte överklagandeinstansen bestämmer annat. Innan ett överklagande görs, måste alla möjligheter till överprövning som kan finnas i antidopingorganisationens regler vara uttömda, under förutsättning att sådan överprövning följer principerna i 13.2.2.

[Kommentar. Motsvarande bestämmelse i OMADC-koden sträcker sig längre genom att den stadgar att varje tvist som gäller tillämpningen av dessa regler får överklagas till CAS.]

13.2 Överklagande av beslut om dopingförseelser, påföljder och tillfällig avstängning

Beslut om att dopingförseelse har begåtts, beslut att ålägga påföljd för dopingförseelse, beslut att det inte förelåg någon dopingförseelse, beslut om att en antidopingorganisation saknar behörighet att avgöra om en påstådd dopingförseelse har begåtts och dess påföljder samt beslut att ålägga tillfällig

avstängning efter en förberedande förhandling eller i strid med artikel 7.5 får endast överklagas enligt bestämmelserna i denna punkt 13.2.

13.2.1 Överklagande gällande idrottsutövare på internationell nivå

I ärenden gällande tävlingar vid ett internationellt evenemang eller i ärenden gällande idrottsutövare på internationell nivå får avgöranden överklagas uteslutande till CAS i enlighet med CAS bestämmelser.

[Kommentar. Beslut av CAS är slutgiltiga och bindande utom i fråga om en eventuell prövning enligt gällande lag avseende ogiltigförklaring eller verkställighet av skiljedomsutslag.]

13.2.2 Överklagande gällande idrottsutövare på nationell nivå

I ärenden som gäller idrottsutövare på nationell nivå enligt den nationella antidopingorganisationens definition av denna term, som inte får överklagas med stöd av punkt 13.2.1, får beslut överklagas till ett oberoende och opartiskt organ i enlighet med den nationella antidopingorganisationens regler. Dessa regler skall följa följande principer:

Förhöret skall hållas inom rimlig tid.

Förhandlingsorganet skall vara rättvist, opartiskt och oberoende.

Personen skall ha rätt att på egen bekostnad företrädas av en försvarare.

Personen skall ha rätt till ett skriftligt motiverat beslut inom rimlig tid.

[Kommentar. En antidopingorganisation får välja att följa denna artikel genom att ge sina idrottsutövare på nationell nivå rätt att direkt överklaga till CAS.]

13.2.3 De som har rätt att överklaga

I ärenden som avses i 13.2.1 skall följande parter ha rätt att överklaga till CAS:

- a) Idrottsutövaren eller annan person mot vilken det beslut som överklagas riktar sig.
- b) Den andra parten i det ärende som har avgjorts.
- c) Det berörda internationella förbund eller den antidopingorganisation enligt vars regler en påföljd kunde ha ålagts.
- d) Internationella olympiska kommittén respektive Internationella paralympiska kommittén om beslutet kan ha inverkan på olympiska eller paralympiska spel, inbegripet beslut som kan beröra rätten att ställa upp i olympiska eller paralympiska spel.
- e) Wada.

I ärenden som avses i 13.2.2 skall de parter som har rätt att överklaga till den nationella överklagandeinstansen vara de som anges i den nationella antidopingorganisationens regler, men de skall som minst innefatta följande:

- a) Idrottsutövaren eller annan person mot vilken det beslut som överklagas riktar sig.
- b) Den andra parten i det ärende som har avgjorts.
- c) Det berörda internationella förbundet.
- d) Wada.

I ärenden som avses i 13.2.2 skall Wada och det internationella förbundet också ha rätt att överklaga till CAS med avseende på beslut av överklagandeinstansen på nationell nivå.

Utan hinder av andra bestämmelser i denna kod, får en tillfällig avstängning överklagas endast av idrottsutövaren själv eller av annan person som har ålagts en sådan avstängning.

13.3 Överklagande av beslut som beviljar eller avslår framställningar om undantag för terapeutiskt bruk

Beslut av Wada som upphäver beviljande eller avslag av framställningar om undantag för terapeutiskt bruk får endast överklagas till CAS av idrottsutövaren och av den antidopingorganisation vars beslut har upphävts. Beslut av andra antidopingorganisationer än Wada om avslag på framställningar om undantag för terapeutiskt bruk som inte ändrats av Wada får överklagas av idrottsutövare på internationell nivå till CAS och av andra idrottsutövare till den prövningsinstans på nationell nivå som avses i 13.2.2. Om överklagandeinstansen på nationell nivå ändrar ett beslut att avslå en framställning om undantag för terapeutiskt bruk, får Wada överklaga detta beslut till CAS.

13.4 Överklagande av beslut om påföljder enligt del III

Med avseende på påföljder som ålagts enligt del III skall den enhet som har ålagts en påföljd ha rätt att överklaga uteslutande till CAS i enlighet med CAS bestämmelser.

13.5 Överklagande av beslut om tillfälligt eller definitivt upphävande av auktorisering av laboratorier

Beslut av Wada att tillfälligt eller definitivt upphäva Wadas auktorisering av ett laboratorium får endast överklagas av laboratoriet i fråga och uteslutande till CAS.

[Kommentar. Kodens syfte är att tillse att ärenden som gäller dopingbekämpning löses genom rättvisa och öppna interna förfaranden med rätt till överklagande. Beslut som rör doping av antidopingorganisationer får tillkännages enligt artikel 14. Angivna personer och organisationer, däribland Wada, får då tillfälle att överklaga dessa beslut. Observeras bör att bland de personer och organisationer som har rätt att överklaga enligt artikel 13 inte ingår idrottsutövare eller deras förbund som kan ha fördel av att få andra medtävlare diskvalificerade.]

Artikel 14 Sekretess och rapportering

Signatärerna är överens om principerna för samordning av resultaten av dopingkontroller, öppenhet och tillförlitlighet samt respekten för de personers privatliv som har anklagats för dopingförseelser enligt följande.

14.1 Information om positiva analysresultat och andra misstänkta dopingförseelser

En idrottsutövare vars prov har resulterat i ett positivt analysresultat eller en idrottsutövare eller en annan person som misstänkts för dopingförseelse skall underrättas av den antidopingorganisation som ansvarar för resultathanteringen enligt artikel 7. Idrottsutövarens nationella antidopingorganisation, det internationella idrottsförbundet och Wada skall också meddelas senast när det förfarande avslutats som beskrivs i artikel 7.1 och 7.2. I meddelandet skall följande uppgifter ingå: idrottsutövarens namn, land, idrott och idrottsgren, om kontrollen har utförts i samband med eller utanför tävling, dagen för provtagningen samt det analysresultat som rapporterats av laboratoriet. Samma personer och antidopingorganisationer skall regelbundet försees med aktuella uppgifter om hur ärenden enligt artikel 7, 8 eller 13 fortlöper och, i ärenden där avstängningstiden har upphävts med stöd av artikel 10.5.1 eller har förkortats med stöd av artikel 10.5.2, delges ett skriftligt beslut, vari förklaras skälet till upphävandet eller förkortningen. De mottagande organisationerna skall inte röja dessa uppgifter för andra än sådana personer inom organisationen som har behov

av dem förrän den antidopingorganisation som ansvarar för resultathanteringen har gjort eller underlåtit att göra offentligt röjande enligt bestämmelserna i artikel 14.2.

14.2 Offentligt röjande

Namnen på de idrottsutövare vilkas prov har resulterat i ett positivt analysresultat eller idrottsutövare eller andra personer som av antidopingorganisationen påstås ha brutit mot andra dopingregler får offentligen röjas av den antidopingorganisation som ansvarar för resultathanteringen tidigast när den administrativa prövning som beskrivs i artikel 7.1 och 7.2 har avslutats. Senast tjugo dagar efter det att det har avgjorts vid en förhandling i enlighet med artikel 8 att en dopingförseelse har begåtts, eller en sådan förhandling har inställts eller påståendet att en dopingförseelse begåtts inte prövats innan tidsfristen löpte ut, måste den antidopingorganisation som ansvarar för resultathanteringen offentligen informera om förhållandet i dopingärendet.

14.3 Uppgifter om var idrottsutövare är tillgängliga

Idrottsutövare som har uttagits av sina internationella förbund eller nationella antidopingorganisationer att ingå i en målgrupp utanför tävling skall lämna fullständiga och aktuella uppgifter om var de är tillgängliga. De internationella förbunden och de nationella antidopingorganisationerna skall samordna utseendet av idrottsutövare som skall ingå i kontrollgruppen och insamlandet av de aktuella uppgifterna om var de är tillgängliga samt rapportera detta till Wada. Wada skall hålla dessa uppgifter tillgängliga för andra antidopingorganisationer med behörighet att utföra dopingkontroll enligt artikel 15. Dessa uppgifter skall alltid bevaras under strikt sekretess och får uteslutande användas för att planera, koordinera och utföra kontroll. De skall förstöras när de inte längre är aktuella för dessa syften.

14.4 Statistisk rapportering

Antidopingorganisationerna skall minst en gång årligen publicera en allmän statistisk rapport om sin kontrollverksamhet. En kopia skall delges Wada.

14.5 Informationscentrum för information om dopingkontroll

Wada skall fungera som centralt informationscentrum för information och uppgifter om dopingkontroll avseende idrottsutövare på internationell och nationell nivå som ingår i deras nationella antidopingorganisationers registrerade målgrupp för dopingkontroll. För att underlätta en samordnad planering av dopingkontroll och undvika onödigt dubbelarbete i de olika antidopingorganisationernas kontroll, skall varje antidopingorganisation till Wadas informationscentrum inrapportera alla prov avseende dessa idrottsutövare i samband med tävling och utanför tävling så snart som möjligt efter det att kontrollen har genomförts. Wada skall hålla dessa uppgifter tillgängliga för idrottsutövaren, hans eller hennes nationella förbund, nationella olympiska kommitté eller nationella paralympiska kommitté, den nationella antidopingorganisationen, det internationella förbundet samt Internationella olympiska kommittén eller Internationella paralympiska kommittén. Privata uppgifter om idrottsutövaren skall av Wada förvaras under sträng sekretess. Wada skall minst en gång per år publicera statistiska rapporter med sammandrag av sådana uppgifter.

Artikel 15 Ansvarsfördelning vid dopingkontroll

[Kommentar. För att dopingkontrollen skall vara effektiv, måste däri ingå flera dopingkontrollorgan med effektiva program både på det internationella och på det nationella planet. Snarare än att begränsa en grupps ansvar till förmån för en annan grupp, löser koden uppkommande problem som sammanhänger med överlappande ansvar, i första hand genom att skapa en mycket högre nivå på den övergripande harmoniserade verksamheten, för det andra genom att ställa upp tolkningsregler och regler om samarbete inom bestämda områden.]

15.1 Kontroll vid evenemang

Insamling av dopingprov görs och bör göras vid såväl internationella som nationella evenemang. Emellertid bör endast en organisation ha ansvaret för att initiera och genomföra kontroll vid ett evenemang. Vid internationella evenemang skall provtagning initieras och utföras av det normgivande organet för evenemanget i fråga (exempelvis IOK för olympiska spel, det internationella förbundet i fråga om världsmästerskap och PASO för de panamerikanska mästerskapen). Om det internationella förbundet beslutar att inte utföra kontroll vid ett sådant evenemang, kan den nationella antidopingorganisationen i det land där evenemanget äger rum, i samarbete med och efter godkännande av det internationella förbundet eller Wada, genomföra kontrollen. Vid nationella evenemang skall provtagningen initieras och genomföras av landets utsedda nationella antidopingorganisation.

[Kommentar. En antidopingorganisation som initierar och genomför kontroll får, om den så önskar, komma överens med andra organisationer om att delegera ansvaret för provtagningen eller andra delar av kontrollförfarandet.]

15.2 Kontroll utanför tävling

Dopingkontroll utanför tävling initieras och genomförs av både internationella och nationella organ, något som alltid bör vara fallet. Kontroll utanför tävling får initieras och genomföras av

- a) Wada.
- b) IOK och IPK i samband med olympiska spel, respektive paralympiska spel.
- c) Idrottsutövarens internationella förbund.
- d) Idrottsutövarens nationella antidopingorganisation.
- e) Den nationella antidopingorganisationen i det land där idrottsutövaren vistas.

Kontroll utanför tävling bör samordnas genom Wadas försorg för att maximera effektiviteten av de sammanlagda kontrollinsatserna och undvika onödig duplicering av kontroll av enskilda idrottsutövare.

[Kommentar. Andra organ får bemyndigas att utföra kontroll genom bilaterala eller multilaterala överenskommelser mellan signatärer och regeringar.]

15.3 Resultathantering, förhör och påföljder

Med undantag av vad som anges i punkt 15.3.1, skall för resultathantering och förhör gälla den antidopingorganisations regler som har initierat och genomfört provtagningen (eller, då det inte är fråga om en dopingkontroll, den organisations regler som har upptäckt förseelsen). Oavsett vilken organisation som verkställer resultathanteringen och förfarandet, måste principerna i artiklarna 7 och 8 och de regler som enligt inledningen till del I skall inkorporeras utan väsentliga ändringar följas.

[Kommentar. I vissa fall kan det i den antidopingorganisations procedurregler, vilken har initierat och genomfört provtagningen, anges att resultathanteringen skall utföras av ett annat organ (exempelvis idrottsutövarens nationella förbund). I så fall skall antidopingorganisationen ansvara för att se till att det andra organets regler är förenliga med koden.]

15.3.1 Resultathantering och verkställande av förfarandet avseende en dopingförseelse som följer av ett prov av, eller som har upptäckts av, en antidopingorganisation som avser en idrottsutövare som inte är medborgare i eller bosatt i det land det gäller, skall följa det berörda internationella förbundets regler. Resultathantering och förfarande som följer av prov som tagits av Internationella olympiska kommittén, Internationella paralympiska kommittén eller en arrangör av större evenemang skall hänskjutas till det berörda internationella förbundet med avseende på påföljder utöver diskvalifikation vid evenemanget eller annullering av resultat vid evenemanget.

[Kommentar. Ingen absolut regel har uppställts för resultathantering och förfarande där en nationell antidopingorganisation kontrollerar en utländsk idrottsutövare över vilken den inte skulle ha haft behörighet, om det inte hade varit för idrottsutövarens närvaro i denna antidopingorganisations land. Enligt denna artikel är det det internationella förbundets sak att, enligt sina egna regler, avgöra om ärendet exempelvis bör hänskjutas till idrottsutövarens nationella antidopingorganisation, bli kvar hos den antidopingorganisation som tog provet eller övertas av det internationella förbundet.]

15.4 Ömsesidigt erkännande

Med förbehåll för rätten till överklagande enligt artikel 13 skall kontroll, undantag för terapeutiskt bruk samt beslut vid förhandling eller annat slutligt åläggande av en signatär, som är förenliga med koden och lyder under signatärens bestämmande, erkännas och respekteras av alla de övriga signatärerna. Signatärerna får erkänna samma åtgärder av andra enheter som inte har erkänt koden, om dessa enheters regler i övrigt är förenliga med koden.

Artikel 16 Dopingkontroll av djur som deltar i tävlingar

16.1 I idrotter där djur deltar skall vederbörande internationella förbund uppställa och tillämpa antidopingregler för de deltagande djuren. Reglerna skall innehålla en förteckning över förbjudna substanser och lämpliga kontrollförfaranden och en förteckning över godkända laboratorier för provanalys.

16.2 Vederbörande internationella förbund skall, med avseende på avgörande av frågan huruvida dopingförseelse har begåtts, resultathantering, rättvisa förhör, påföljder och överklagande avseende djur som deltar i idrotter, uppställa och tillämpa regler som i huvudsak är förenliga med artiklarna 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 och 17 i koden.

Artikel 17 Preskription

Ingen åtgärd får inledas mot en idrottsutövare eller en annan person för brott mot en dopingregel i koden senare än åtta år från den dag då regelbrottet gjordes.

[Kommentar. Denna bestämmelse skall inte hindra en antidopingorganisation från att beakta en tidigare dopingförseelse vid åläggande av en påföljd för en senare förseelse som görs mer än åtta år senare. Med andra ord skall en andra förseelse, som begås tio år efter en första förseelse, betraktas som en andra förseelse med avseende på påföljd.]

Del II Utbildning och forskning

Artikel 18 Utbildning

18.1 Grundprincip och primärt mål

Grundprincipen för informations- och utbildningsprogram skall vara att slå vakt om den idrottsliga andan i överensstämmelse med kodens inledning, så att den inte undermineras av doping. Huvudmålet är att avskräcka idrottsutövare från att använda förbjudna substanser och metoder.

18.2 Program och verksamhet

Antidopingorganisationerna skall planera, genomföra och övervaka informations- och utbildningsprogram. Dessa program bör ge deltagarna aktuell och korrekt information åtminstone om följande frågor:

- Substanser och metoder upptagna i förbudslistan.
- Dopingens inverkan på hälsan.
- Dopingkontrollförfarandet.

- Idrottsutövarens rättigheter och skyldigheter.

Programmen bör främja den idrottsliga andan i syfte att skapa en dopingfientlig miljö, som inverkar på deltagarnas uppträdande.

Idrottsutövarnas stödpersonal bör informera och vägleda dem om riktlinjer och regler för dopingkontroll som antagits med stöd av koden.

18.3 Samordning och samarbete

Alla signatärer och deltagare skall samarbeta med varandra och med regeringarna för att samordna sin verksamhet avseende information och utbildning om dopingbekämpning.

Artikel 19 Forskning

19.1 Syfte med forskning om dopingbekämpning

Forskningen om dopingbekämpning bidrar till utveckling och genomförande av effektiva program för dopingkontroll och information och utbildning om dopingbekämpning.

19.2 Olika typer av forskning

Forskningen om dopingbekämpning kan exempelvis innefatta sociologiska, beteendemässiga, rättsliga och etiska studier utöver medicinsk, analytisk och fysiologisk forskning.

19.3 Samordning

Samordning av forskning om dopingbekämpning genom Wada uppmuntras. Med förbehåll för eventuella regler om immaterialrättsliga rättigheter, bör Wada delges forskningsrön om dopingbekämpning.

19.4 Forskningspraxis

Forskning om dopingbekämpning skall följa internationellt erkända etiska principer.

19.5 Forskning med användning av förbjudna substanser och metoder

I forskningen bör undvikas tilldelning till idrottsutövarna av förbjudna substanser och metoder.

19.6 Missbruk av forskningsrön

Tillräckliga försiktighetsåtgärder bör vidtas för att undvika att forskningsrön om dopingbekämpning missbrukas eller används för dopingändamål.

Del III Roller och ansvar

[Kommentar. Signatärernas och deltagarnas ansvar anges i flera olika artiklar i koden. Den ansvarsfördelning som anges i denna del utgör tillägg till vad som anges på andra ställen i koden.]

Artikel 20 Signatärernas ytterligare roller och ansvar

20.1 Internationella olympiska kommitténs roller och ansvar

Det ankommer på Internationella olympiska kommittén

20.1.1 att anta och tillämpa antidopingpolicy och -regler i olympiska spel som är förenliga med koden,

20.1.2 att kräva som ett villkor för erkännande av IOK att de internationella förbunden inom den olympiska rörelsen följer koden,

20.1.3 att helt eller delvis dra in olympisk finansiering till idrottsförbund som inte följer koden,

20.1.4 att vidta lämpliga åtgärder för att avskräcka från brott mot koden enligt artikel 23.5 samt

20.1.5 att auktorisera och underlätta programmet för oberoende observatörer.

20.2 Internationella paralympiska kommitténs roller och ansvar

Det ankommer på Internationella paralympiska kommittén

20.2.1 att anta och tillämpa antidopingpolicy och -regler i paralympiska spel som är förenliga med koden,

20.2.2 att kräva som ett villkor för erkännande av IPK att de internationella paralympiska kommittéerna inom den olympiska rörelsen är förenliga med koden,

20.2.3 att helt eller delvis dra in paralympisk finansiering till idrottsförbund som inte följer koden,

20.2.4 att vidta lämpliga åtgärder för att avskräcka från brott mot koden enligt artikel 23.5 samt

20.2.5 att auktorisera och underlätta programmet för oberoende observatörer.

20.3 De internationella förbundens roller och ansvar

Det ankommer på de internationella förbunden

20.3.1 att anta och tillämpa antidopingpolicy och -regler som är förenliga med koden,

20.3.2 att kräva som ett villkor för medlemskap att de nationella förbundens policy, regler och program är förenliga med koden,

20.3.3 att kräva att alla idrottsutövare och deras stödpersonal inom respektive internationella förbunds behörighet erkänner och är bundna av antidopingregler som är förenliga med koden,

20.3.4 att kräva att idrottsutövare som inte är reguljära medlemmar av förbundet i fråga eller av något av dess nationella medlemsförbund håller sig tillgängliga för provtagning och lämnar tillräckliga och aktuella uppgifter om var de befinner sig, om så krävs i de bestämmelser om rätt till deltagande som antagits av det internationella förbundet eller, i tillämpliga fall, av en arrangör av ett större evenemang,

[Kommentar. Häri inbegrips exempelvis idrottsutövare i professionella ligor.]

20.3.5 att övervaka nationella förbunds program för dopingbekämpning,

20.3.6 att vidta lämpliga åtgärder för att avskräcka från oförlisamhet mot koden enligt artikel 23.5,

20.3.7 att auktorisera och underlätta programmet för oberoende observatörer vid internationella evenemang, samt

20.3.8 att helt eller delvis dra in finansiering till sina nationella idrottsförbund, om de inte följer koden.

20.4 De nationella olympiska och paralympiska kommittéernas roller och ansvar

Det ankommer på de nationella olympiska och paralympiska kommittéerna

20.4.1 att tillse att deras antidopingpolicy och -regler är förenliga med koden,

20.4.2 att kräva som ett villkor för medlemskap eller erkännande att de nationella förbundens antidopingpolicy och -regler följer tillämpliga regler i koden,

20.4.3 att kräva att idrottsutövare som inte är reguljära medlemmar av ett nationellt förbund som ett villkor för att få starta i olympiska spelen, håller sig tillgängliga för provtagning och regelbundet, om så krävs, lämnar tillräckliga och aktuella uppgifter om var de befinner sig året före de olympiska spelen,

20.4.4 att samarbeta med sin nationella antidopingorganisation,

20.4.5 att helt eller delvis dra in finansiering under vilken del som helst av en avstängning av en idrottsutövare eller en idrottsutövares stödpersonal som har gjort sig skyldig till dopingförseelse samt

20.4.6 att helt eller delvis dra in finansiering till sina medlemmar eller erkända nationella idrottsförbund om de inte följer koden.

20.5 De nationella antidopingorganisationernas roller och ansvar

Det åligger de nationella antidopingorganisationerna

20.5.1 att anta och tillämpa antidopingpolicy och -regler som är förenliga med koden,

20.5.2 att samarbeta med andra behöriga nationella organisationer och andra antidopingorganisationer,

20.5.3 att främja ömsesidig kontroll mellan nationella antidopingorganisationer samt

20.5.4 att främja forskning om dopingbekämpning.

20.6 Roller och ansvar för arrangörer av större evenemang

Det ankommer på arrangörer av större evenemang

20.6.1 att vid sina evenemang anta och tillämpa antidopingpolicy och -regler som är förenliga med koden,

20.6.2 att vidta lämpliga åtgärder för att avskräcka från oföljsamhet mot koden enligt artikel 23.5, samt

20.6.3 att auktorisera och underlätta programmet för oberoende observatörer.

20.7 Wadas roller och ansvar

Det ankommer på Wada

20.7.1 att anta och tillämpa antidopingpolicy och -regler som är förenliga med koden,

20.7.2 att övervaka hanteringen av positiva analysresultat,

20.7.3 att godkänna internationella standarder som är tillämpliga för att följa koden,

20.7.4 att auktorisera laboratorier att utföra provanalyser eller att godkänna att andra genomför provanalyser,

20.7.5 att utarbeta och godkänna modeller för bästa praxis,

20.7.6 att främja, genomföra, beställa, finansiera och samordna forskning om dopingbekämpning,

20.7.7 att genomföra ett effektivt program för oberoende observatörer, samt

20.7.8 att genomföra dopingkontroll på uppdrag av andra antidopingorganisationer.

Artikel 21 Deltagarnas roller och ansvar

21.1 Idrottsutövarnas roller och ansvar

Det ankommer på en idrottsutövare

21.1.1 att känna till och följa antidopingpolicy och -regler som antagits med stöd av koden,

21.1.2 att hålla sig tillgänglig för provtagning,

21.1.3 att ansvara för vad han eller hon intar och använder med avseende på dopingbekämpning samt

21.1.4 att informera medicinsk personal om sin skyldighet att inte använda förbjudna substanser och metoder och att ta ansvar för att säkerställa att medicinsk behandling som han eller hon mottagit inte bryter mot antidopingpolicy och -regler som antagits med stöd av koden.

21.2 Idrottsutövares stödpersonals roller och ansvar

Det ankommer på en idrottsutövares stödpersonal

21.2.1 att känna till och följa antidopingpolicy och -regler som antagits med stöd av koden och som gäller dem eller den idrottsutövare de stöder,

21.2.2 att medverka i kontrollprogrammet för idrottsutövare samt

21.2.3 att använda sitt inflytande om idrottsliga värden och sportsligt uppträdande för att främja inställningen till kampen mot doping.

Artikel 22 Regeringarnas medverkan

En regerings anslutning till koden skall manifesteras genom undertecknande av en förklaring senast invigningsdagen av de olympiska spelen i Aten, följd av ett förfarande, som skall mynna ut i en konvention eller ett annat åtagande, som skall genomföras på det sätt som är lämpligt med hänsyn till de konstitutionella och administrativa förhållanden som gäller för varje regering senast invigningsdagen av de olympiska vinterspelen i Turin.

[Kommentar. De flesta regeringar kan inte vara parter i eller bundna av privata icke-statliga instrument sådana som koden. Därför uppmanas inte regeringar att bli signatärer av koden. Emellertid är strävandena att bekämpa doping genom samordnade och harmoniserade program som avspeglas i koden i hög grad att se som ett gemensamt strävande för idrottsrörelsen och regeringarna. Ett exempel på den typ av åtagande som avses är den konvention som nämns i slutakten till *Unescos rundabordskonferens för ministrar och högre ämbetsmän för fysisk träning och idrottsutövning*, som hölls i Paris den 9-10 januari 2003.]

Signatärerna förväntar sig att den i ovanstående stycke nämnda förklaringen och konventionen eller det andra nämnda åtagandet skall ta hänsyn till följande huvudpunkter:

22.1 Varje regering skall vidta positiva åtgärder för att främja kampen mot doping inom åtminstone följande områden:

- Stöd till nationella program för dopingbekämpning.
- Tillgång till förbjudna substanser och metoder.
- Underlättande av att Wada får tillträde för att genomföra dopingkontroll utanför tävling.
- Problemet med kosttillskott som innehåller icke röjda förbjudna substanser.
- Avbrytande helt eller delvis av ekonomiskt stöd till idrottssammanslutningar och deltagare som inte följer koden eller tillämpliga antidopingregler som antagits med stöd av den.

22.2 Allt annat regeringsingripande i kampen mot dopingen skall harmoniseras med koden.

22.3 Ett fortsatt uppfyllande av de åtaganden som ingår i konventionen eller andra åtaganden skall övervakas såsom bestäms i samråd med Wada och den eller de berörda regeringarna.

Del IV Antagande, efterlevnad, ändringar och tolkning

Artikel 23 Antagande, efterlevnad och ändringar

23.1 Antagande av koden

23.1.1 Följande enheter skall vara signatärer som antar koden: Wada, Internationella olympiska kommittén, internationella förbund, Internationella paralympiska kommittén, nationella olympiska kommittéer, nationella paralympiska kommittéer, arrangörer av större evenemang samt nationella antidopingorganisationer. Dessa enheter skall efter godkännande av sina respektive styrelser anta koden genom att underteckna en förklaring om antagande.

[Kommentar. Varje signatär som antar koden skall underteckna en identisk kopia av standardformuläret till en gemensam förklaring om antagande och överlämna den till Wada. Detta dokument skall upprättas på det sätt som gäller för respektive signatär. För ett internationellt förbund kan detta vara kongressen och för Wada exekutivstyrelsen.]

23.1.2 Även andra idrottsorganisationer, som inte står under en signatärs kontroll, får på inbjudan av Wada anta koden.

[Kommentar. Professionella ligor som inte lyder under en regerings eller ett internationellt förbunds behörighet skall uppmuntras att anta koden.]

23.1.3 Wada skall publicera en förteckning över alla antaganden.

23.2 Tillämpning av koden

23.2.1 Signatärerna skall införa tillämpliga bestämmelser i koden genom policy, statuter, regler eller föreskrifter enligt vars och ens behörighet och ansvarsområde.

23.2.2 Signatärerna uppmanas att vid tillämpning av koden beakta de modeller för bästa praxis som rekommenderas av Wada.

23.3 Tidsfrister för antagande och tillämpning

23.3.1 Signatärerna skall ha antagit och börjat tillämpa koden senast invigningsdagen av de olympiska spelen i Aten.

23.3.2 Koden får därefter antas, men en signatär skall inte anses ha rättat sig efter koden förrän den har antagit koden (och antagandet inte har återkallats).

23.4 Övervakning av kodens efterlevnad

23.4.1 Wada skall övervaka kodens efterlevnad om Wada inte bestämmer annat.

23.4.2 För att underlätta övervakningen, skall varje signatär vartannat år rapportera till Wada om kodens efterlevnad och framlägga skälen för eventuell bristande efterlevnad.

23.4.3 Wada skall pröva förklaringar om bristande efterlevnad och får i särskilda fall lämna rekommendationer till IOK, IPK, de internationella förbunden samt arrangörerna av större evenemang om att de temporärt beviljas undantag för bristande efterlevnad.

[Kommentar. Wada inser att det mellan signatärerna och regeringarna kommer att finnas betydande olikheter vad gäller erfarenhet av dopingbekämpning och resurser samt med avseende på den rättsliga ram inom vilken åtgärder mot doping vidtas. Vid avgörande av om en organisation uppfyller koden skall Wada beakta dessa olikheter.]

23.4.4 Wada skall efter att ha samrått med den berörda organisationen avge rapport om efterlevnaden till IOK, IPK, de internationella förbunden samt till arrangörerna av större evenemang. Dessa rapporter skall även göras tillgängliga för allmänheten.

23.5 Påföljder av bristande efterlevnad av koden

23.5.1 Ett lands regerings eller nationella olympiska kommittés bristande efterlevnad av koden kan föranleda påföljder med avseende på olympiska eller paralympiska spel, världsmästerskap eller evenemang som anordnas av arrangörer av större evenemang enligt bestämmande av det organ som bestämmer reglerna i evenemanget i fråga. Dessa påföljder får överklagas av den nationella olympiska kommittén eller regeringen till CAS i enlighet med artikel 13.4.

23.6 Ändring av koden

23.6.1 Wada ansvarar för att övervaka utveckling och förbättring av koden. Idrottsutövarna och alla signatärerna och regeringarna skall anmodas att delta i denna verksamhet.

23.6.2 Wada skall initiera förslag till ändringar i koden och se till att det finns en rådgivande mekanism för att ta emot och besvara rekommendationer och underlätta granskning och kommentarer av föreslagna ändringar från idrottsutövare, signatärer och regeringar.

23.6.3 Ändringar i koden skall efter vederbörligt samråd godkännas med två tredjedels majoritet av Wadas styrelse, däribland majoriteten av de röstande i både den offentliga sektorn och den olympiska rörelsen. Om inte annat bestäms, skall ändringar träda i kraft tre månader efter godkännandet.

23.6.4 Signatärerna skall verkställa alla ändringar av koden inom ett år efter det att de har godkänts av Wadas styrelse.

23.7 Uppsägning av koden

23.7.1 En signatär får säga upp koden med sex månaders skriftligt varsel till Wada.

Artikel 24 Tolkning av koden

24.1 Wada skall bevara kodens officiella text och publicera den på engelska och franska. I händelse av skiljaktighet mellan den engelska och den franska texten, skall den engelska versionen ha företräde.

24.2 Kommentarer till vissa regler har införts för att underlätta förståelsen och tolkningen av koden.

24.3 Koden skall tolkas som en oberoende och fristående text och inte ses i sammanhang med signatärernas eller regeringarnas gällande lagar eller föreskrifter.

24.4 Rubrikerna är endast till för överskådlighetens skull och skall inte anses utgöra en del av koden eller på något vis inverka på formuleringen av bestämmelserna.

24.5 Koden skall inte ha retroaktiv verkan på frågor som inte var avgjorda före den dag då den antogs av en signatär och infördes i dennes regelverk.

[Kommentar. Ett beteende som är en dopingförseelse enligt koden men som inte är ett brott mot ett internationellt förbunds regler som var i kraft före koden skall exempelvis inte betraktas som en förseelse förrän det internationella förbundets regler har ändrats.

Dopingförseelser som har begåtts före kodens ikraftträdande fortsätter att räknas som första förseelse eller andra förseelse med avseende på bestämning av påföljd enligt artikel 10 för påföljande förseelser begångna efter kodens ikraftträdande.]

24.6 Bihang I, definitioner, skall anses utgöra en del av koden.

Bihang 1 Definitioner

antidopingorganisation: En signatär som är ansvarig för att anta regler för att initiera, tillämpa eller införa vilken del som helst av dopingkontrollen. Här ingår Internationella olympiska kommittén (IOK), Internationella paralympiska kommittén (IPK), arrangörer av andra större evenemang som genomför kontroll vid sina evenemang, Wada, internationella förbund, nationella antidopingorganisationer, m.fl.

användning: Applicering, intagande, injicering eller förtäring på vilket sätt som helst av en förbjuden substans eller metod.

arrangör av större evenemang: Denna term avser kontinentala sammanslutningar av nationella olympiska kommittéer och andra internationella fleridrottsorganisationer som fungerar som normativa organ för kontinentala, regionala eller andra internationella evenemang.

avsaknad av betydande fel eller försumlighet: Att en idrottsutövare visar att hans eller hennes fel eller försumlighet, i ljuset av alla omständigheter och med beaktande av kriterierna för avsaknad av fel eller försumlighet, inte var betydande i förhållande till dopingförseelsen.

avsaknad av fel eller försumlighet: Att en idrottsutövare visar att han eller hon inte kände till, misstänkte eller skäligen borde ha känt till eller misstänkt, även med yttersta omsorg, att han eller hon har använt eller tilldelats en förbjuden substans eller tillämpat en förbjuden metod.

avstängning: Se *påföljd av dopingförseelse*.

deltagare: Idrottsutövare eller idrottsutövares stödpersonal.

diskvalifikation: Se *påföljd av dopingförseelse*.

dopingkontroll: Ett förfarande som innefattar planering av provtagning, själva provtagningen, provhantering, laboratorieanalys, resultathantering, förhör samt överklagande.

dopingprov: Biologiskt material som insamlats för genomförande av dopingkontroll.

evenemang: En serie individuella tävlingar, som genomförs tillsammans under arrangemang av ett normativt organ (exempelvis OS, FINA-världsmästerskapen eller de panamerikanska spelen).

förberedande förfarande: För de syften som avses i artikel 7.5 betyder denna term ett summariskt kortfattat förfarande som föregår förfarandet enligt artikel 8, varigenom idrottsutövaren underrättas om att beslut kommer att fattas och han eller hon ges möjlighet att få yttra sig skriftligen eller muntligen.

förbjuden metod: Metod med sådan beteckning i förbudslistan.

förbjuden substans: Substans med sådan beteckning i förbudslistan.

förbudslista: Lista som upptar förbjudna substanser och metoder.

försök: Uppsåtlig medverkan i beteende som utgör ett betydande steg i åtgärder avsedda att resultera i en dopingförseelse. Ett försök till dopingförseelse skall dock inte betraktas som en förseelse, om personen avstår från försöket innan det har upptäckts av en person som inte är inblandad i försöket.

i samband med tävling: Med avseende på skillnaden mellan begreppen *kontroll i samband med tävling* och *kontroll utanför tävling*, betyder kontroll i samband med tävling en kontroll där idrottsutövaren tas ut för provtagning i samband med en viss tävling, såvida inte annat anges i ett internationellt förbunds eller en annan berörd antidopingorganisations regler.

[Kommentar. Skillnaden mellan begreppen *kontroll i samband med tävling* och *kontroll utanför tävling* är av betydelse därför att den fullständiga förbudslistan endast gäller för kontroll i samband med tävling. Förbjudna stimulansmedel testas exempelvis inte för användning utanför tävling, därför att de saknar prestationshöjande verkan, såvida de inte finns i idrottsutövarens system när han eller hon faktiskt tävlar. Så länge de förbjudna stimulansmedlen är utanför idrottsutövarens system vid den tidpunkt han eller hon tävlar, gör det ingen skillnad om de kunde ha funnits i idrottsutövarens urin dagen före eller dagen efter tävlingsdagen.]

idrottsutövare: Med avseende på dopingkontroll, en person som deltar i en idrott på internationell nivå (som detta begrepp definieras av respektive internationella förbund) eller på nationell nivå (som detta begrepp definieras av respektive nationell antidopingorganisation) samt varje annan person som deltar i en idrott på lägre nivå och som har uttagits av sin nationella antidopingorganisation. Med avseende på information och utbildning om dopingbekämpning avses med idrottsutövare en person som deltar i en idrott under en signatärs, en regerings eller en annan idrottsorganisationens ansvar, som har antagit koden.

[Kommentar. I denna definition anges tydligt att alla idrottsutövare på internationell och nationell nivå är underkastade kodens dopingregler och att de exakta definitionerna av begreppen *idrott på internationell nivå* och *idrott på nationell nivå* skall anges i de internationella förbundens respektive de nationella antidopingorganisationernas dopingregler. På nationell nivå skall dopingregler som antagits med stöd av koden gälla åtminstone alla som ingår i nationella lag och alla som har kvalificerat sig för att delta i ett nationellt mästerskap i vilken idrott som helst. Definitionen tillåter också en nationell antidopingorganisation att, om den så önskar, utsträcka sitt dopingkontrollprogram för idrottsutövare på nationell nivå till att även omfatta idrottsutövare på lägre tävlingsnivå. Idrottsutövare på alla tävlingsnivåer bör erbjudas tillfälle till information och utbildning om doping.]

idrottsutövare på internationell nivå: Idrottsutövare som av ett eller flera internationella förbund har uttagits att ingå i respektive förbunds registrerade målgrupp.

innehav: Fysiskt eller faktiskt innehav (som inte kan förekomma om inte en person ensam har kontrollen över den förbjudna substansen eller metoden eller över den lokal där denna substans eller metod befinner sig). En förutsättning är dock att - om personen inte ensam har kontroll över substansen eller metoden i fråga eller över den lokal i vilken substansen eller metoden befinner sig - faktiskt innehav bara skall anses föreligga om personen kände till den förbjudna substansens eller metodens närvaro och avsåg att skaffa sig kontroll över den. Det skall dock inte vara fråga om dopingförseelse som grundas endast på innehavet, om han eller hon, före mottagandet av meddelande av något slag om att han eller hon har begått en dopingförseelse, har vidtagit en praktisk åtgärd som visar att han eller hon inte längre avsåg att behålla innehavet och har avstått från sitt tidigare innehav.

[Kommentar. Enligt denna definition skall innehav av steroider påträffade i en idrottsutövares fordon utgöra en förseelse, såvida inte idrottsutövaren kan visa att någon annan person har använt fordonet. I så fall måste antidopingorganisationen bevisa att idrottsutövaren, även om han eller hon inte ensam hade kontroll över fordonet, visste om steroiderna och avsåg att skaffa sig kontroll över dem. Likaledes måste antidopingorganisationen, om exempelvis steroider påträffas i ett privat medicinskåp som står under gemensam kontroll av en idrottsutövare och hans eller hennes maka eller make, visa att idrottsutövaren kände till att steroiderna befann sig i skåpet och att han eller hon avsåg att skaffa sig kontroll över dem.]

internationell standard: En standard som har antagits av Wada som stöd för koden. Efterlevnad av en internationell standard (till skillnad från en alternativ standard eller annan praxis eller annat förfaringsätt) skall vara tillräckligt för att avgöra om de förfaranden som avses i den internationella standarden har utförts tillfredsställande.

internationellt evenemang: Ett evenemang för vilket Internationella olympiska kommittén, Internationella paralympiska kommittén, ett internationellt förbund, en arrangör av större evenemang eller en annan internationell idrottsorganisation anger reglerna eller utser funktionärerna.

koden: Världsantidopingkoden.

lagidrott: En idrott där deltagare får utbytas under pågående tävling.

manipulation: Att ändra för olovligt ändamål eller på olovligt sätt, att olovligen påverka resultat samt att olovligen ingripa för att ändra resultat eller förhindra att normala förfaranden får ha sin gång.

markör: Ett ämne, en grupp av ämnen eller biologiska parametrar som påvisar att en förbjuden substans eller metod har använts.

metabolit: Ett ämne som uppstått genom en kemisk reaktion i kroppen.

minderårig: En fysisk person som inte har uppnått gällande myndighetsålder i det land där han eller hon bor.

nationell antidopingorganisation: Den eller de enheter som utsetts av ett land att vara huvudansvariga för att anta och införa dopingregler samt att leda provtagning och hantering av testresultat och verkställa förhör på nationell nivå. Om inget utseende har gjorts av den eller de behöriga myndigheterna, skall landets nationella olympiska kommitté eller dess ombud vara nationell antidopingorganisation.

nationell olympisk kommitté: Den organisation som erkänts av Internationella olympiska kommittén (IOK). Termen *nationell olympisk kommitté* skall också omfatta det nationella idrottsförbundet i de länder där detta förbund utövar den nationella olympiska kommitténs funktioner i fråga om dopingbekämpning.

nationellt evenemang: Ett idrottsevenemang där idrottsutövare på internationell eller nationell nivå deltar men som inte är ett internationellt evenemang.

offentligt röjande eller *offentlig rapportering*: Meddelande av information till allmänheten eller till andra personer än de som har rätt att bli underrättade enligt artikel 14.

olovlig hantering: Att sälja, skänka, tilldela, transportera, sända, leverera eller sprida en förbjuden substans eller metod till en idrottsutövare, direkt eller genom en eller flera mellanhänder. Häri ingår inte försäljning eller spridning (utförd av medicinsk personal eller av andra personer än idrottsutövarens stödpersonal) av en förbjuden substans för berättigat och tillåtet terapeutiskt bruk.

person: Fysisk person eller organisation eller annan enhet.

positivt analysresultat: Rapport från ett laboratorium eller ett annat auktoriserat kontrollorgan, vari det anges att det i ett prov har konstaterats förekomst av en förbjuden substans eller dess metaboliter eller markörer (däribland förhöjda mängder av endogena substanser) eller bevis på användning av en förbjuden metod.

program för oberoende observatörer: En grupp av observatörer under Wadas överinseende som följer dopingkontrollen vid vissa evenemang och avger rapport därom. Om Wada genomför kontroll i samband med tävling vid ett evenemang, skall observatörerna övervakas av en oberoende organisation.

påföljd av dopingförseelse: En dopingförseelse av en idrottsutövare eller en annan person kan föranleda en eller flera av följande påföljder: a) *diskvalifikation*, som innebär att idrottsutövarens resultat i en viss tävling eller ett visst evenemang ogiltigförklaras med allt vad som därav följer, såsom förlust av vunna medaljer, poäng och priser, b) *avstängning*, som innebär att idrottsutövaren (eller de andra personer som avses) avstängs på viss tid från tävlingar, andra aktiviteter eller

ekonomiska bidrag enligt artikel 10.9 samt c) *tillfällig avstängning*, som innebär att idrottsutövaren eller annan person tillfälligt avstängs från att delta i tävlingar i avvaktan på den slutliga utgången av ett förfarande enligt artikel 8.

registrerad målgrupp för dopingkontroll: En grupp av elitidrottare som upprättas av varje enskilt internationellt förbund och nationell antidopingorganisation som är skyldig att genomgå kontroll såväl i samband med som utanför tävling och som ingår i det internationella förbundets eller organisationens plan för dopingkontroll.

[Kommentar. Varje internationellt förbund skall klart och tydligt ange vilka kriterier som gäller för att införa idrottsutövare i sin målgrupp. Kriterier kan exempelvis vara att finnas upptagen i en världsbästa lista, att ha uppnått ett visst resultat eller att vara medlem av ett landslag.]

riktad dopingkontroll: Uttagning av idrottsutövare för kontroll där vissa idrottsutövare eller grupper av idrottsutövare utväljs på ett icke-slumpmässigt sätt för kontroll vid en given tidpunkt.

signatär: Enhet som har undertecknat koden och gått med på att följa den, däribland Internationella olympiska kommittén (IOK), internationella förbund, Internationella paralympiska kommittén (IPK), nationella olympiska kommittéer, nationella paralympiska kommittéer, arrangörer av större evenemang, nationella antidopingorganisationer och Wada.

stödpersonal för idrottsutövare: Instruktorer, tränare, ledare, ombud, lagfunktionärer, funktionärer, medicinsk och paramedicinsk personal som arbetar med eller behandlar utövare som deltar i eller förbereder sig för idrottstävlingar.

test: De delar av dopingkontrollen som innefattar planering av kontroll, provtagning, provhantering samt transport av prov till laboratorium.

tillfällig avstängning: Se påföljd av dopingförseelse.

tävling: Enstaka lopp, match, parti eller enstaka idrottstävling, exempelvis 100-metersfinalen i OS. För tävlingar där priser utdelas dagligen eller löpande skall skillnaden mellan en tävling och ett evenemang vara den som anges i vederbörande internationella förbunds regler.

utan förvarning: Dopingkontroll som utförs utan att idrottsutövaren förvarnas och där han eller hon oavbrutet övervakas från tiden för varningen till och med provavgivningen.

utanför tävling: Dopingkontroll som inte görs i samband med tävling.

Wada: Världsantidopingbyrån.